

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1978

Αριθμός Φύλλου 11

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10, Τ.Τ. 111, ΤΗΛΕΦ. 3248941 — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

• Του Γιάννη Δ. Παϊζάνου

Στο προηγούμενο φύλλο της ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ με λίγα λόγια απευθυνθήκαμε τόσο στους υποψήφιους κοινοτικούς άρχοντες, όσο και στους ψηφοφόρους.

Η παρακλήσή μας να μάς γράψουν οι πρώτοι τα προγράμμά τους να τα δημοσιεύσουμε έμεινε άδικονοποίητη. Δεν μάς εκπλήσσει το γεγονός αυτό. Είναι σοβαρά τα καθήκοντα του Κοινοτικού Άρχοντα και φυσικά ο κάθε χωριανός διατάζει μέχρι την τελευταία στιγμή να αναλάβει την εκπροσώπηση όλων των χωριανών από τους οποίους θα ψηφισθεί ή όχι.

Καλύτερο είναι αυτό, παρά να πετάξει μια αίτηση υποψηφίου και ό,τι βγει. Αυτός δεν είναι υπεύθυνος κοινοτάρχης, αλλά προχειρολόγος, χωρίς συνείδηση της μεγάλης του αποστολής, καιροσκόπος, που βάζει σε πρώτη μοίρα το δικό του συμφέρον πάνω από το κοινοτικό.

Ο λαός καλείται στις 15 Οκτωβρίου να εκλέξει τους δημοτικούς του άρχοντες. Πότιστε ή ψηφοφορία είναι μία πράξη μεγάλης ευθύνης γιατί ο ίδιος ο λαός καθορίζει με αυτή κατά μεγάλο ποσοστό την μοίρα του.

Η ψήφος είναι όπλο που αν ξέρεις να το χρησιμοποιήσεις σωστά εξοντώνεις τον αντίπαλο. Εάν δεν ξέρεις σκοτώνεσαι ο ίδιος. Με το όπλο αυτό ο λαός πολλές φορές νικά ή νικείται. Γηγάινει μπροστά ήπισωδρομεί.

Στις 15 Οκτωβρίου ο λαός καλείται να δώσει μία μάχη π

λι για την Δημοκρατική Τοπική Αυτοδιοίκηση, για την Δημοκρατία. Άλλά στο δρόμο του παρεμβάλλονται πολλά εμπόδια και βασικότερο από όλα είναι η άποράδεικτη αντιδημοκρατική πολιτική των μέχρι τώρα κυβερνήσεων που με την τακτική αυτή πάει να αφαιρέσει κάθε δυναμισμό από την Αυτοδιοίκηση να την άπογυμνώσει από κάθε οικονομικό πόρο.

Με τον μαροσμό που παρατηρείται στα χωριά μας, επιτακτικά καθήκον των κοινοτιών άρχόντων είναι η αξιοποίηση της περιοχής, για να δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα, όχι μόνον να μείνουν αυτοί που είναι στο χωριό άλλα και να γυρίσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι, να δώσουν ζωή.

Το σκοπό αυτό έτοιξαν προταρχικά και ο Σύλλογος του χωριού, στην Άθήνα και η έφημερίδα του ή ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ. Οι όποιοι θα είναι οι θερμοί ή παροστάτες των κοινοτικών υπήχόντων στο δύσκολο έργο τους.

Γνώμονας για την Ιεράρχηση και την επίλυση των προβλημάτων του χωριού, πρέπει - "είναι το πόσο έπείγοντα είναι και πόσο μεγάλο αριθμό πολιτών άφορούν και πόση είναι η βαρύτητα των συνεπειών στη ζωή των κατοίκων και όχι το στενό οικογενειακό συμφέρον.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Την τελευταία στιγμή πήραμε λίγα λόγια μόνο από τον συνδυασμό «ΑΛΛΑΓΗ» το όποιο δημοσιεύουμε σε άλλη στήλη.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Στις 15 Οκτωβρίου ο λαός μας καλείται να αναδείξει νέους Δημοτικούς και Κοινοτικούς άρχοντες. Οι άρχοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι αίρετοί και εκλέγονται σύμφωνα με τον Δημοτική και Κοινοτική Κώδικα με την ψήφο του λαού. Ο Νόμος αυτός αποτελεί θεμελιώδη διάταξη της λαϊκής κυριαρχίας. Είναι η βάση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος στο μικρότερο κύτταρο της πολιτείας, την Κοινότητα ή το Δήμο.

Το κράτος αναθέτει την διοίκηση και την προνομία για την επίλυση των κοινών προβλημάτων της πόλης ή του χωριού στους τοπικούς άρχοντες γιατί αυτοί είναι γνώστες των προβλημάτων του τόπου των. Τα προβλήματα ταύτα πάμπολλα και σοβαρά αλλάζουν με την πάροδο του χρόνου και των εκάστοτε δημιουργούμενων συνθηκών ζωής. Παράδειγμα μετά την άπελευθέρωση του έθνους από τον τουρκικό ζυγό ο δήμος ή κοινότητα έχουν ευθύνη α) της τοπικής ασφάλειας, β) της άσφαλείας, ή όποια ή σχευ μέχρι πρόσφατα, γ) την σταθεράδη εκπαίδευση (τό δημοτικό σχολείο).

Όλες αυτές τις υπηρεσίες τις ανέλαβε το Κράτος με την πάροδο του χρόνου. Σήμερα δημιουργήσαν έτερα προβλήματα, σοβαρά και πολύπλοκα που καθιστούν το έργο της αυτοδιοίκησης λίαν υπεύθυνον. Εκτός των οικονομικών διεκδικήσεων και προστασίας της παραγωγής των κατοίκων του χωριού, ή κοινοτική άρχη θα άσχοληθεί με την ύδρευση, το φωτισμό, την άδοπαία, την δημοσία ύγεια, την άνάπτυξη και προστασία του περιβάλλοντος, επίσης θα όργανώσει τις έθνικές, κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό με σκοπό την πνευματική πρόοδο του χωριού.

Το δύσκολο λοιπόν αυτό έργο πρέπει να αναθέσει ο λαός στους πλέον καταλλήλους ανθρώπους, συνκατοίκους των που διαθέτουν γνώσεις, πείρα, αγάπη για το χωριό τους, μεγάλη θέληση και πρό παντός άρετή και τόλμη.

Με την διαστροφή του άγροτικού πληθυσμού προς τα κέντρα εκτός των άλλων κακών έστερήθησαν τα χωριά ενός μεγάλου ποσοστού καταλλήλων ανθρώπων που διαθέτουν μάριωση, πείρα, δραστηριότητα και θάρρος και ήσαν σε θέση να άγωνισθούν για τα κοινά. Εκείνοι που φιλοδοξούν και έχουν δυνατότητες να άγωνιστούν για τα κοινά και να δώσουν ζωή στο χωριό που ζούν συμβάλλοντας στην άνάπτυξη και την πρόοδο και την επίλυση των κοινών προβλη

μάτων που τους άποσχολουν και κάνουν την συμβίωση άνθρωπινή, σήμερα στα χωριά είναι έλάχιστοι.

Εκτός αυτού ένα ποσοστό ίκανών ανθρώπων εύρισκται εις άξάρεια από έλλειψη ενδιαφέροντος για τα κοινά και μη ένεργό συμπαράσταση και ύποστήριξη των συμφερόντων του χωριού, τα όποια είναι και συμφέροντα δικιά τους. Αυτούς ο λαός πρέπει να τους ξεσηκώσει, να τους βγάλει από την άφάρεια και να τους δώσει θάρρος και να αναλάβουν και αυτοί στα κοινά.

Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει προοδευμένον κράτος όταν τό μικρότερο κύτταρο του οργανισμού νεσει. Όταν το χωριό ή ο δήμος εύρισκονται στην κακομοίρια και πλανάται στον όρίζοντα τό πνεύμα της φυγής. Όταν οί διοικούντες τό χωριό είναι άδιάφοροι για τα κοινά και μόνον τό άτομικό τους συμφέρον βλέπουν. Να γιατί οί δημοτικές εκλογές της 15 Οκτωβρίου είναι δύσκολες.

Οί δημοτικές εκλογές εύχης έργο θα ήτο να μη γίνονται πολιτικές, αλλά άχρωμάτιστες. Ομας άέκαθεν έλάμβανον πολιτική μορφή και έπροτάσαντο τών βουλευτικών εκλογών δια να σφυγομετρήσουν τα κόμματα τό ρεύμα του λαού. Έτσι και σήμερα έλαβαν τοιαύτη μορφή και έκοστον κόμμα υποδεικνύει τους δικούς του. Ημείς εύρισόμενοι μακριά και μη ευ

(Συνέχεια στη 3 Σελίδα)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Έπειδή τό προεδρείο της συνέλευσης που έγινε στις 1.10.78, δεν κράτησε πρακτικά για τίς αποφάσεις της συνέλευσης συγκολεείται νέο έκτακτη γενική συνέλευση του Τ. Ν. στις 22.10.78 ώρα 10 π. μ. στα γραφεία του συλλόγου Λυκούργου 10, 4ος όροφος, γραφείο 62.

Η παρουσία όλων των νέων Μεσσηνολιτών που βρίσκονται στην Άθήνα κρίνεται απαραίτητη.

Η Δ. Ε. του Τμήματος Νέων

Έκθεση ζωγραφικής

Στις 26 του Σεπτεμβρίου άνοιξε ή έκθεση ζωγραφικής του Τμήματος Νέων στα Γραφεία του Συλλόγου.

Τόσο ή παρουσίαση όσο και τα έργα που έκτέθηκαν άψησαν τίς καλύτερες έντυπώσεις, γι' αυτό και με άπαιτηση πολλών παρατάθηκε μέχρι 10 του Οκτωβρίου, με σκέψη παρόμοια έκθεση να γίνει και στο χωριό τα Χριστούγεννα ή τό καλοκαίρι.

Κρίμα, που πολλοί από τους χωριανούς μας, που θα έπρεπε να είχαν γνώμη, πάνω στα έκτεθέμενα έργα, έχασον την υπέροχη εύκαιρία να ίκανοποιήσουν τα μάτια τους από την δουλειά των άφοιτών δημιουργών τους.

Άλλη μία φορά τό Τμ. Νέων, μάς έδωσε την εύκαιρία να εκπληρώσουμε ότι βρίσκονται σε σωστό δρόμο. Μπράβο τους.

Μπράβο και στα Μεσσηνολικά Ταλέντα. Χαρά μας να τους ξαναϊδούμε με νέα τους έργα.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Ο ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ "ΑΛΛΑΓΗ,,

Άκούγοντας την παρακλήση όλων των συγχωριανών μας, για την δημιουργία ενός νέου συνδυασμού, που θα διεκδικήσει στις κοινοτικές εκλογές την Προεδρία και ίκανού για να φέρη την άλλαγή, ή προδηλώσαμε στην έμμεση σύνοδο με νέους ανθρώπους στον πολιτικό χώρο του χωριού, μακριά από κόμματα και όργανώσεις, για τό άνέδρασμα του πνευματικού και βιοτικού επίπεδου και γενικότερα για τό συμφέρον των ανθρώπων του χωριού.

Μαζευτήκαμε νέοι άνθρωποι μόνιμοι κάτοικοι στο Μεσσηνολά με μεγάλη θέληση για να κατασκευάσουμε έργα και για να εξαλείψουμε την δίχνοια και την γηρίνια ανάμεσα στους συγχωριανούς μας που βασιλεύει από προσωπικά μίση και έχθρες των μεγαλύτερων.

Ο Συνδυασμός μας με τό όνομα «ΑΛΛΑΓΗ» έχει σαν άρχη τον συνεχή κόπο και μόχθον των μελών του για τό καλό όλων μας και δύναμή του είναι ή αγάπη όλων των συγχωριανών μεταξύ τους και ή άμέριστη συμ

παράστασή των προς τους εκλεγόμενους άρχοντες του.

Δέν πρόκειται ν' αναφέρουμε πολλά, άραδιάζοντας προγράμματα, που πολλές φορές μένουν στα χαρτιά και έχουν σαν σκοπό να ξεγελάσουν τους ψηφοφόρους κατά την ήμέρα των εκλογών, αλλά λέμε απλά ότι σαν νέοι έχοντας μέσα μας πνεύμα δημιουργικό θα κάνουμε ΕΡΓΑ για τό χωριό και τους ανθρώπους του.

Δέν ζητάμε μόνο την ψήφο σας τώρα για να βγούμε, αλλά θέλουμε και μετά την ύποστήριξη σας, γιατί μόνο τότε θα μπορούμε να άποπεξέλευσουμε στις δυσκολίες που θα παρουσιασθούν, καθ' όλη την διάρκεια της θητείας μας, με εύλοκία.

Υποψήφιος Πρόεδρος:
ΡΑΪΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Υποψήφιοι μέλη:
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΓΩΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΟΡΓΗ

Γιαλλές φορές συμβαίνουν γεγονότα άφύσικα και πολύ δυσάρεστα. Αυτά είναι μέσ' στη ζωή.

Ένα τέτοιο δυσάρεστο συνέβη σε μία γριούλα, που της πέθανε ή κόρη της και ο γαμβρός της και της άφησαν ένα μικρό έγγονάκι.

Η γριούλα, άπαρηγόρητη, άφροσιώθηκε στην άνατροφή αυτού του όρφανού.

Μια μέρα τό παιδάκι άρρώστησε όπως όλα τα παιδάκια του κόσμου.

Η γιαγιά τό πήγε στον γιατρό. Εκείνος τό εξέτασε κι' έδωσε στη γιαγιά μια ρετσέτα (συνταγή) για τό φαρμακείο.

Κείνα τα χρόνια τα φάρμακα δεν ήσαν τυποποιημένα όπως σήμερα. Τα φτιάναν οί φαρμακοποιοί με τό γουδί, τη ζυγαριά ή κρέβεια και τα διάφορα σύμμετρα στο βάθος του φαρμακείου σ' ένα χωριστό χώρο που γράφει πάνω στην πόρτα «ΠΟΥΛΩΝ» (Δηλητήριο). Πάιρνει ο φαρμα

κοποιός τη συνταγή ή διαβάσει (ήταν ο μόνος που διάβαζε τα γράμματα της συνταγής του γιατρού), κι' άπεσύρθηκε στον ιδιαίτερο χώρο του φαρμακείου να κάνει τις διάφορες προσμίξεις για την παρασκευή του φαρμάκου της συνταγής.

Η γιαγιά όλο άγωνία κάθεται άπ' έξω αλλά βλέπει μέσα πώς τρέμουν τα χέρια του φαρμακοποιού που ζυγίζει στη ζυγαριά άκρίβειας μια έλάχιστη ποσότητα ενός ύγρου που έπρεπε να χρησιμοποιηθή με προσοχή μήν κάνει κακό στο παιδάκι.

Η γιαγιά βλέπει τό φαρμακοποιό και τον περνάει για τοιγκούνη και ξεσπάει λέγοντας «τί τρέμουν τα χέρια σου τοιγκούναρε, βάλε λίγο παραπάνω για όρφανό πράκταιται».

Ο φαρμακοποιός τελείωσε.

Πληρώθηκε και χτύπησε φιλικά στην πλάτη τη γιαγιά.

ΓΙΩΡΓΟΣ Χ. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΕΣ ΧΩΡΙΑΤΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

(Συνέχει από το προηγούμενο)
 —'Αλέκου: Πού είχαμι μείνει; "Α ναι, ότι ή άνθρωπους είνι φκιασμένους νά ψάχνι για τού κολλίτιρου, γι' αυτό γλιέπουμι καόθι λίγου κί λιγάκι, κινούρια 'μηχανήματα κ' ιφιδρέσεις. Πού είνι οί τσιγαράδεις, οί άργαλαί, οί ροφτάδεις, οί άγουγιάντις κί ένα σουρό δλιές τ' χουσιγιο; Οί επιστήμονες σκουτώνουντι άπ' τού προυί ώς τού θράδι, νά βρουν κολλίτιρα σύνηργα κί τού κατευθώνουν, άλλά τί γίνιτι; Μόλις βρουν μιά μηχανή νά φκιάνι παραδείγματους χάριν τσιγάρα, τ' ν' άρπάζουμ οί διουμήχαν'ι για τ'κό τ'ς άφίλους, δέν τ'ν παίρνουν οί τσιγαράδεις, έτσι αυτοί θησουρίζουν κ' οί τσιγαράδεις μένουν χουρίς δ'λειά κί πνάμ.

—Γιώργου: Τότι νά σταματήσουν οί ίπιστήμενις νά ψάχνουν για καλλίτερα μηχανήματα.

—'Αλέκου: Αυτό δέ μπουρεί νά γίνι, είνι σά νά πούμι νά σταματήσι ή ήλιους κί τού φηγκάρι νά θγαίνουμ. "Οπουσ δέ μπουρεί νά μη θγαίνουμ επίσημονες, έτσι κί αυτοί δέ μπουρουν νά μήν ψοχουν κί πρέπι νά ψάξουμ. Παραδείγματους χάριν, άς πόρουμε τούν ήλεκτρισημό, στρίβουμ ένα κουμπάκι κί έχουμ άμέσουσ δυνατό φώσ τού ούτιου ούτι ή άέρας μπουρεί νά τού σόισι, ούτι σώνιτι άπουσ τού λάδι κί τού πιτρέλιου (στο χωριό πήγε πρόσφατα ήλεκτρικό ρεύμα).

—Χρήστου (κατ)χησ): Σώθκαϊμαν μί τού φώσ, Θιός σ' χουράσσι τά πιθαμένα τ' αυτόν που τού θρήκι, πάσις βουλέσ δέν κόνιτι νά καούμι μί κείνα τά παληρουφάναρ κί τ'ς λάμπις! Ισ

—'Αλέκου: Λέγομι λοιπόμ για τ'ς επιστήμονες, ού επιστήμονας είνι σάν τού ζαγάρι'ι που δέν στοματίουν άν δέν φέρ'ι τού λαγο κουντά στούν κυνηγό.

Πολλοί άπ' αυτούς έδουσαν κί τή ζουή τ'ς άνάμα, ψάχνοντας νά βρουν φάρμακα για τ'ς άρρώστις. Τού κοκό λοιπόν δέν είνι οί ι φημερέςεις, άλλά αυτοί άπ' τ'ς παίρνουν κί τ'ς έκιμητολεύουντι, κί δέν παίρνουν μόνου τ'ς ίφημερέςεις παίρνουν κί τ'ς επιστήμονες, μέλις ίδουμ σί κάποιου πανεπιστήμιου έναν πρώτων τούν άρπάζουμ, δηλαδή τούν καλοσπληρώνουν κί τούν έκουν στα χείρια τ'ς, έτσι ότ' άνοκοιούφ'ι αυτός είνι θ'κό τ'ς, κίρδιζουμ τέσα πούλλα άπ' τ'ς ίφημερέςεις ώστι μπουρουν νά καλοσπληρώνουν τ'ς επιστήμονες μί τού παραπάν. Νά άπουσ διάβασα πρό ήμηριών, οί 'Αμερικάν'ι, έχουμ ήπτηδεις ύπηρησις ή ούποια παρακουλουθη κί ψάχν'ι παντοϋ σί ούλα τά βασίλεια κί μόλις μου'ιστεϊ κάποιου μί τολιέντου, άρχίζουμ τά ταξήματα κί τά δουλόματα κί ιδώ πάν κί άλλι.

—Γιόρκοπης: 'Αμ' τότι ίκεϊ στ'ν 'Αμερική θά δένουν τά σκ'λιά μί τά λουκάν'ια για νά έχουμ τόσουσ επιστήμονες κί νά κήτρουμ πάσις ίφημερέςεις, ίκεϊ πρέπι νά είνι ούλλ'ι πλούσι κί δέν καταλαβαίνου, γιατί σκότουσαν κί τ'ς άδελφούς Κένιντε. Κί κάτ' άλλου, είνι αλήθεια αυτά π' άκασα μιά μέρα ότ' ύπάρχουμ ίκεϊ άνούπ'ι που σί σκουτώνουν για 10 δουλλάρια, ή τά λέν ήπτηδεις οί άλλ'ι άπ' τή ζήλεια τ'ς;

—Χρήστου (κατ)χησ): Για σταθίτι ρέ πιδιά, ήμεις κουντεύουμ νά γίνουμ ούηέδεις, που ξέρουμ ήμεις άπου τέτοια; 'Ημεις θά σιάξουμ τά στραβά τ'ς κοινουσις;

—Κώτσιου (σιδεράς): 'Ισέ-

να κύρ' Χρήστου, δέ σ' έδλαψαν οί ίφημερέςεις, γιατί οί ίφημερέςεις, ούλα τάκαναν άλλά τού φαί δέν τού σταμάσαν, τού λόγουσ πλάσ ριζ'ι μπακαλιάρου, ζίχαρ'ι, μπακαρόνια, άπουσ πρώτα, ίνώ ήμεις κάθουμάστι μί τά χείρια σταυρουμένα, άπ' άφουρμή τ'ς ίφημερέςεις, άσι τούλάχι-στουμ ν' άνοιζουμ τά... στραβά μας.

—Θανάσης (ψάλτης): Μέγας είνι κύριε κί θεουμαστά τά έργα σου, σώσουν ού Θιός τούν' λαόν σου κί ίδλόγησον τήν πληρονομίαν σου, νίκας τ'ς βασιλεύσι κατ'ά βαρβάρους.....

—Γιώργου: Θανάσι νεϊρεύησι;

—Θανάσης: Δέν νεϊρεύουμ, άλλά καλό είνι νά κάνουμ κί καμιά λειτενία μήπουσ μ'ς λυπ'θεϊ ή Θιός, γιατί καθώς ακούου με τά προυσουχής, πάμι κατ'ά..... ήμαρτεν παναγιά μ'!

—'Αλέκου: Ούλες οί γνώμις κί άπουρις είνι δικιουλουγιμένις. Τούναντίου, δέ θά εΐχι κανένα νόημα ή συζήτησι που κάνουμ, άν μιλουσι ή ένας κί άλλι, ακούσαν χουρίς άντίρησι' κί άπουρις. Για νά κλεισί ή συζήτησι, θά σάς παρακούέσου νά μ' άφίσι' τι νά σάς ίξηγησου τί είνι ίκείνου άπ' φταίει κί θέλ'ι διάρθουμα.

Δέ θά ίπικταθούμι πούλι μακριά στα πολλά τά χρόνια, γιατί θά πρέπι νά μείνουμ ιδώ με ρις κί νύχτις άφ' ίνός κί άφ' ίτέρου δέν τά ξέρου κί καλά καλά, άλλουσι ή ούσια ίας ένδιαφέρι.

"Οπουσ ξέρημ γίνικαν δυό πούλεμι παγινκαϊμοι κί άπ' τ'ς δυό, οί μόνι άπ' βήγκαν κίρδισημένι, είνι οί 'Αμερικάν'ι. 'Η 'Αμερική άπουσ λέν' είνι τού ποιό πλούσιουσ κατόους τ'ς γής, έχι άπ' ούλα τα καλά, σ' τάρι, κόρ' νου, πιτρέλιου, σιδηρ'ικά, ξυλεία, ζουουτρουφίσι κί έτ' χρεϊ άζητι ή άνθρωπουσ. 'Εκεϊ ύπάρχουμ οί ποιό πλούσιι άνθρώπ'ι τ' κόσμου, σουστοί βασιλιάδεις, άκούσ κί σί λέν, ούτός είνι βασιλιάς τ' πιτρέλιου, εϊκέϊουσ βασιλιάς τ' καφέ ή άλλουσ βασιλιάς τ' άτσολιού κί ούτου κοθ' ίζησ. 'Αλλά άπουσ έλιγον κί οί θ'κοί μ'ς οί άρχαίοι 'Ελληνις ούδέν κολόν άμυγέσ κωκοϋ κί τανάπαλιμ— κί για νά μί καταλόθητι στού κολό άπ' θά σέρθι πισίμημ κί λίγου κακό, κί τού άντίθιτου, ούτό θά πη τανάπαλιμ.

"Οπου ύπάρχι πούλις πλούτουσ, ύπάρχι κί δυνατή φτώχεια, κί ένα άλλου, εϊκέϊ δέ γουορίζι τού σκ'λι τούν άφέντι τ' άπ' λέν. Ούλις οί φυλέσ τού 'Ισραήλ, έχουμ μαζήφτεϊ εϊκέϊ. Κί οί μ'ν βασιλιάδεις τ' πλούτου θελουμ νά γίνου ά κ ό μ α πλούσιώτιρ'ι, κί γ ι α ι ά πιτύχουμ τού σκουπό τ'ς δέν διαστάζουμ πρό ούδινόσ, κί άπουσ άποδείχκί κί άπ' τούν πρώτουμ, τά περ'σώτερα κέρδη τ' άφίνουμ οί πούλιμικέσ ήπχειρήσεισ γι' αυτό, μόλις τουλιόμ'ι κάποιουσ νά προυτιν'ι εϊρήν'ι κί ελάτουσι τών προυλιμικουφειβί'ουμ, τούν γραφουμ στού μούρου πινακα κί άργά ή γλιγγουρα, πώσ τού λέει ρέ Θανάσι.....

—Θανάσηδ: Εύλογητός ή κύριε διδοξάν με τά εικαϊώματά σου.

—'Αλέκου: Φταν'ι. Αυτοί λοιπόν οί βασιλιάδεις τ' πλούτου, δέ χουρπαίνουμ κί θέλουμ νά κίρδισουμ περ'σώτερα κί ξα

πλώνουμτι σ' ούλουμ τούν κόσμου ποτι μί παρακάλι, ποτι μί εικουνομικό πόλιμου για νά ξουδέφουμ τά πούλιμικουφείδια άπ' φκιάνουμ, κί μ'ς ύπουχηριώνουμ νά κάνουμ κί ήμεις τού ίδιου. Αυτή είνι μί λίγα λόγια ή ίτία που ύπευφέρουμ άπ' ίνός κί κινδυνεύουμ νάχουμ κί άλλουμ πόλι μ'ν άπ' ίτέρου. Κί άν δέ λείφουμ αυτοί οί βασιλιάδεις, προυκουπή δέν πρέκειπ νά ίδουμι στούν ίώνα τούν άπαντα.

—Χρήστου: 'Η ώρα είνι μιά, δέ σταματάτι ν' ακούσουμ τ'ς εϊδήσεισ;

'Ανοίγει τού ραδιόφωνο.

—'Εδώ 'Αθηναί: Δελτίο εϊδήσεισ. 'Εσωτερικαί εϊδήσεισ.

'Ο Πρόεδροσ Νίξου, άναχωρεί αύριον.....

—Γιώργου: Καλά αυτά είνι

ισουτερικέσ εϊδήσεισ; —Χρήστου: Σώπα κύρ' γιούργι ν' ακούσουμ!

—Ράδιο:..... Δια τήν περιουδιαν του εις τήν δυτικήν Ευρώπην. Τό άεροπλάνο του θα πηλασιώνεται από άλλα 8, θεωρητικώσ, τό κάθε ένα θα έχει 60 πολυβόλα, 10 τορπιλοβλητικώσ σωλήνεσ, 3 άτομικέσ βόμβεσ καί 200 πιστολέροσ, κάτω άπ' τό άεροπλάνο τού π'ρέδρου, θά συνταξιιδεύουμ χίλια πούλεμικά τού 'Αμερικανικου στόλου καί σού διόστημα 3 διαστημικά περιπολικά, άν τώ μεταξύ, έχουμ στολεϊ 50.000 άσπυνομικοί νά πιάσουμ τά πόστα άπ' τά όποια θά περάση ο Πρόεδροσ.....

—'Εξωτερικέσ εϊδήσεισ: Οί έξόριστοι τήσ Λέρου, συμμετέ-

χουτες εις τόν πανελλήνιον έρακομ δια πην προγραμματοποίηση του Τ ά μ α τ ο ρό έστειλαν στον κ. Πρωθυπουργό τό επίδομά τουσ ένός μηνός με μιά άφιέρωση ή όποια θά μεταδοθη στο δελτίο τήσ 10,30 κατ' ευθείαν άπό τούσ ίδιουσ άπό τή Λέρου, με πην όποια θά συνδεθη ειδικώσ τό δίκτυο του Ε.Ι.Ρ. Τέλοσ τού δελτίου εϊδήσεισ.

—Προκόπης: Νά μί πάρ' ή δ'άκυλουσ άν καταλαβαίνουμ τί γίνιτι, φεύγι ή Νίξουμ νά 'ρθή στ'ν Ηύρωπι πάει καλά, άλλά αυτά τά Βασίλεια άπ' θά επίπσκευθη δέν είν σύμμοχ'ι, τί σκιάζιτι; Νά πήγινι στού παραπέτοσιμα άπουσ λέν τού καταλαβαίνου, ότ' κί νά μί πής 'Αλέκουμ, ότ' κί νά σί πώ, σταματάει ούτό τού Λιγουστού τού μισαλό μ'.

—Γιώργου: Πραγματικώσ αυτά π' άκ'σασμον είνι άκαταλόγητα, σταματάει ή νούσ δέν ξέρου άν ή 'Αλέκουσ πούμι διαβαμένους μπουρεί νά μ'ς φουτίσι, ίγω άπ' πούλεμ'σα άπ' τού 97 ώσ τού 19, τέτοια συσουλδια δέ ματάκ'σα, τί σάς έλιγα; Δέν πόμι καλά, σίγουρα θά γέμνι πάλιμουσ κί αλόίμουμ οτ'ς μονάδεις!!

—Θανάσης: Μέγας είνι κύριε κί θεουμαστά τά έργα σ'.

—Κώτσιου: Σταμάτα ρέ Θανάσι. 'Ιδω ή κόσμουσ χάνιτι κί' σή μί τ'ς ψαλμουδιήσ μ'ς ζώλ'ησ.

—Θανάσης: Κύριε έλέησον, κύριε έλέησον.....

—'Αλέκου: Τί λέγομι πρίν άπου λίγουσ; Παραγγιλιά νά τ'ς εϊχαμον δέ θά μ'ς έλιγον αυτά άπ' τού π'δ'άφουνο. Θιγνήπ τού λοιπόν νά σάς εξηγήσου για τί ή Νίξουσ φ'λάγιτι τόσου πούλι; Δόστι προυσουχη. Στ'ν 'Αμ'ρική ή Πρόδρουσ, γβαίνι κάθι 4 χρόνια μί ίκαλαγέσ. 'Η Τζόνσουμ άπ' ήταν Πρόδρουσ κί άν τιπρουσώπιθι τού δημοκρατικώ κόμμα, δέν τόλμ'σι νά ματαβίλι ύποψηφικητιτα, γιατί; Γιατί άκούλουσ τ'σ πιστά τ'ς βασιλιάδεις τ' πλουτ' κί ιδιαιτέτερα τ'ς διουμήχαν'ι τούν πούλιμικουφειδίου, τάκανι μουσικιμα στού Βιηννάμ, γιατί ίκτόσ άπ' τ'ς κρούσ κί τρουματιοί, ξόδιψ κ' άμέτρητα δουλλάρα, τά ούποια γβαίνουμ άπ' τήν πλάτι τ' λουοτζί'κ' κί θάβγινι κατάμουρουσ άπ' τήν κάλλι κί αλόίμουσ τ' άπ' τ'ς..... ρασιιστες.

'Η Νίξουσ, για νάβγη Πρόδρουσ, άναγκάσ'κει νά ριζ'ι συνθήματα τέτοια άπ' συγκινούσαν τ'ς φτουχοί τ'ς 'Αμερικάν'ι κί τ'ς νέοι άπ' δει ήθηλαν ν' άφίκουμ τά τουμάρια τ'ς στού Βιηννάμ' κί' έτσι, τά κατ'άφιρι κί θυγήκι Πρόδρουσ.

"Ωσ ιδώ, τά πράγματα ηήγαν καλά. 'Ελα όμουσ που τού πρόγραμμα αυτό δέ συμφέρι οτ'ς δ'ουμήχαν'ι τούσ πούλιμικουφουδίουσ κί στού συνδικά του έγκλήμα τουσ!!

—Κώτσιου: Σί κόβου τήν κουβέντασ για λίγου κύρ' 'Αλέκου μ', για νά πώ κάτ' νά μήν τ' άστυχίσου. Πουλλέσ βουλέσ άπ' δέν μπουρω νά κοιμ'θώ, γυρίζι τού μισαλό μ' σί διάφουρα πράγματα, κί λέου μοναχόσ ή, αυτοίμ οί πλούσιοι δέν τ'ς χουράει ή τόπουσ, ούλου μαζεύουμ κί ούλου δέ χουρπαίνουμ, κί ούλου κλειθουμανταλώνουμτι ίνώ ήμεις οί φτουχοί, τού ρίχουμ κί κάπ' κάπ' όξου, άν πής κί για τ'ς τρικοφυφ'ι άπ' δέν έχουμ προυεβράκι, ούλου κλαρίνου κί λουλοδύι στ' αυτοί, μπάκι είνι καταραμένα τά πούλλα τά λιπά;

—'Αραβωνιστικη ή Γεωργία 'Αντωνίου Κορομητρου με τον Σπέργιο Κορομανάλα κάτοικο 'Αθηνών, ούς ευχόμεστε καλά στέφανα.

—'Ο κ. Κων'νος Θωμά Σταύρου προσέφερε δραχ. 2000 για τήν κατασκευη κολυμμάτων τήσ 'Αγίας Τραπέζης τού Ιερου μ'ς Ναου, ή επιθυμία του πραγματοποιήθηκε.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Του 'Ανταποκριτή μας Παν. Πιδηματᾶ Γραμμ. Κοινότητος

* Τό καλοκαίρι πέροσε καί τό χωριό μας άδουσε άπ' τούσ θερινούσ έπισκέπτεσ του (παραθεριστέσ, μαθητέσ, φοιτητέσ κλπ.).

* Τά Σχολεία ύστερα άπό τρείσ ήπερ'ιπουσ μήνεσ 'δικοκπέσ ξανόχουσαν τά μαθηματά τουσ για ένα κοινούριο σχολικό έτος.

* Στο χωριό μας τό Γυμνάσιο λειτουργεί φέτοσ με 58 μαθητέσ, καί με προυσωπικό τουσ: Εύουθία 'Ελευθεριάδου Γυμνασιάρχης, Φωσιουγνώστησ, 'Μακρυνίκασ Γεώργιος Μαθηματικώσ, Τσέλακα Φωτεινή Φιλολογοσ καί Οικονόμου 'Αθωνάσιου Θεολόγου, τό Δημοτικό με 50 καί προυσωπικό τουσ Οικονόμου Δημήτριου καί Πολίτη — Λεβουκώη Ντίνα, καί τό Νηπισγωγείο με 7 παιδιά καί νηπισγωγοή τήν Πετισικά 'Αγορή. Ευχόμεστε στούσ μαθητέσ καί τού προυσωπικό καλή σχολική χρονιά.

* Τρείσ είνι οί συνδουσμοί που διακονούμ τόν τίτλο τού κοινοτικώ άρχοντα στήν Κοινότητά μ'ς, ο πρώτοσ με ύπαφήφιο Πρόεδρο τόν Πουσανία Δημητρίου Μηλίτη (νύν άντιπρόεδρο) με τό όνομα Δημοκρατική Πρωτοπρια, ο δεύτεροσ με ύπαφήφιο Πρόεδρο τόν Κων'νο Γεωργίου Κοροσιώτο (νύν κοινοτικώσ σύμβουλοσ) με τό όνομα 'Υπερκομματικό 'Συνέλευσ'μ'ς καί ο τρίτοσ με ύπαφήφιο Πρόεδρο τόν Δημήτριο 'Αναστοσιου Ράϊκο, με τό όνομα 'Αλλαγή. Τούσ ευχόμεσο καλή επιτυχία.

* 'Ηλθε πρόσ έπίσκεψη τήσ γενετείρασ—τό χωριό μ'ς— ο 'Αρεπογιήτισ στήν πολιτεία του Κανσοδά ENTOMONTON —ΑΛΜΠΕΡΤΑ Σάκκασ Κω'νοσ του Λαζάρου με ή μητέρα του Γεωργία τό γένουσ Βοσ. Παπαγρηγοριου, τού θείου τού 'Αγγελου Παπαγρηγοριου τού γουμπρου του Θεοδ. Μούτουσ καί τή σύζυγο αυτου 'Ιωάννα.

* Μετά άπό τό θάνατο τήσ 'Αλεξάνδρασ Γακιουπούλου, στή δικαιοδουσία τήσ όποιασ άνήκε τό περίπερο πωλήσεισ σιγοφρέτω, τοϋτο περιήλθε στή δικαιοδουσία του άνοπήρου τήσ 'Αλβανιάσ Ζαφείρη Νικ.

* Στόν ένορικό μ'ς Ναό τήν 20 Σεπτεμβρίου ο έφημεριόσ μ'ς τέλεσε έπιμνημόσυνο δέση για τήν άνοψωση τήσ ψυχής του άεληήστου συμπολιτή μ'ς 'Αναστοσιου Χρήστου Μήτιου, ο όποιοσ βρήκε άνεπάντεχο θάνατο, παροσυρθείσ άπό αυτοκινήτο. σιγά! Πιόταμωνα που παραθερίζε.

(Συνέχεια στο επόμενο)

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Από τό φύλλο αυτό τής εφημερίδος μας θά ἐγκαινιάσουμε μιά νέα στήλη, τή «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ» που θά δημοσιεύουμε άρθρα καί νέα που θά μᾶς στέλνουν μαθητές.

Ἐλπίζουμε οἱ μαθητές μας νά ἀνταποκριθῶν στή πρόσκλησή μας αὐτή.

Αὐτό τό μήνα δημοσιεύουμε τό ἄρθρο τής "Ἐφης Τσαγανού.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Ἡ μουσική, ἀπό τήν ἀρχαία ἐποχή μέχρι σήμερα, κατέχει σπουδαίο ρόλο στήν ψυχροπνευματική πρόοδο τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐπίδρασή της διαφαίνεται σ' ὅλους τούς λαούς, ὁλόκληρης τής γῆς.

Μεγάλη ἐξέλιξη σημείωσε ἡ μουσική καί στήν ἀρχαία Ἑλλάδα, ἀνάλογη μέ τό χορδόν καί τήν ποίηση. Σπουδαιότερος θεός τής ὑπῆρξε ὁ Ἀπόλλωνος, γι' αὐτό ἡ μουσική ὀνομάζεται καί ἀπολλώνεια τέχνη.

Οἱ ἀρτοὶ τραγουδοῦσαν μέ τή λύρα τους τὰ κατορθώματα τῶν ἡρώων, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ὀμηρος, τούς ἔρωτες τῶν θεῶν καί μοιρολόγια γιά τήν καταστροφή τῆς Τροίας, μετὰ τόν Τρωϊκό πόλεμο.

Στήν ἀρχαία Ἀθήνα θεωροῦσαν ἀπαραίτητη τή μάθηση τῆς μουσικῆς γιά τὰ παιδιά τους. Μετὰ τήν ἀρχαιοελληνική μουσική δημιουργεῖται ἡ βυζαντινή, κυρίως ἐκκλησιαστική, μουσική, που καλλιεργεῖ περισσότερο τή μονωδία καί καταργεῖ τελείως τὰ μουσικά ὄργανα.

Μετὰ ἀπ' αὐτήν ἡ εὐρωπαϊκή ἀπό τήν πρώτη στιγμή θεώρησε ἀπαραίτητα τὰ μουσικά ὄργανα καί καλυτέλεσε σέ μεγάλη κλίμακα τή μουσική, καλλιεργώντας τήν πολυφωνία.

Ἡ μουσική σήμερα στήν Ἑλλάδα χωρίζεται: α) σέ δημοτική καί β) σέ ἐντεχνη. Ἡ δημοτική περιλαμβάνει ὅλα τὰ δημοτικά τραγούδια καί τούς χορούς, που τραγουδᾷ ὁ λαός μας. Μέ τή μουσική αὐτή ὁ λαός μας ἐκφράζει τούς πόθους του, τούς καημούς του, τραγουδᾷ τίς χαρές, τίς λύπες του, τήν ξενιτεία, τό θάνατο. Ἡ δημοτική μουσική ἔχει τίς ρίζες της στή πανάρχαια ἀκόμη χρόνια. Συμβολίζει μέ τήν ἱστορική πορεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐντεχνη νεοελληνική μουσική περιλαμβάνει τὰ ἔργα ὅλων τῶν μουσουργῶν μας ἀπό τό

1821 καί ὄψε. Κι' αὐτή μέ τή σειρά της χωρίζεται σέ δύο παρακλάδια: τήν ἔθνική καί τήν ξενόφερτη μουσική. Ἡ ἔθνική εἶναι ἐκείνη, που προσπάθησε καί κατορθώσε νά ἀνεβάσει τήν δημοτική μουσική σέ ὑψηλότερα ἐπίπεδα καί νά τήν ἀξιοποιήσει περισσότερο.

Συνθέτες τῆς μουσικῆς αὐτῆς εἶναι οἱ: Μάντζαρως, Λουράγκας, Καλομοίρης, Ριοῖδης, Εὐαγγελῆτος, Καστέλλης, Ξένος κ. ἄ. Καί πάλι ὅμως μένει ἀρκετός πλοῦτος τῆς δημοτικῆς μας μουσικῆς ἀνεκμετάλλετος καί κερταρεῖ κάποια χροσὴ ἐποχή.

Σέ πολλές χώρες τοῦ κόσμου, μέ σημαντική ἐπιτυχία, ἀξιοποιήθηκε ἡ δημοτική μουσική, ὅπως μέ τούς Τσαϊκόφσκι, Μουσσοργκι, Κόρσακφ κ. ἄ. στή Ρωσία, μέ τόν Γκρήγκ στή Νορβηγία, μέ τόν Νιβόλζοκ καί τό Σμέτανα στήν Τσεχοσλοβακία καί ἄλλους πολλούς.

Ἡ ξενόφερτη μουσική εἶναι μίμηση ἄλλων μουσικῶν ξένων χωρῶν, που περνώντας τὰ χρόνια καθιερῶνεται ὅλο καί περισσότερο στήν πατρίδα μας. Αὐτό εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ὅτι ὁ λαός μας σέ μεγάλη ἀκόμη κλίμακα δέν μπορεῖ νά κατανοήσει τή μεγάλη καί πολυτιμή ἀξία τῆς δημοτικῆς μας μουσικῆς καί νά τήν ἀξιοποιήσει. Γι' αὐτό ἡ πολιτεία πρέπει νά ἐνδιαφερθεῖ γιά τή μάθηση τῆς μουσικῆς ἀπό τή νεολαία μας, μήπως ἔτσι ἀνεθεῖ λίγο ψηλότερα καί ἡ στάθμη τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς.

ΕΦΗ Ν. ΤΣΙΑΓΑΝΟΣ
Μαθήτρια Γυμνασίου

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Χ. ΜΗΤΣΙΟΣ

"Ἐνας θερμός πατριώτης, ἕνας νοστοιγός τοῦ Μεσσηνικόλα. Μέλος τοῦ Συλλόγου, ἕνας ἀνθρώπος, δέν ζεῖ πιά.

Στίς 5 τοῦ Σεπτεμβρίου στήν Πηγὴ τῆς Ἀρτέμιδος στόν Πλαταμῶνα, πάνω στό πεζοδρόμιον σέ πλήρη υγεία, μέσα στή καλὰ του βρήκε τό θάνατο ἀπό τροχάκι.

Στίς 8 τοῦ Ὀκτωβρίου στόν Πλαταμῶνα θά γίνει τό μνημόσυνο του.

Τό Διοικ. Συμβούλιο τῆς Ἐνώσεως καί ἡ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ ἐκφράζουν θεῶμα συλλυπητήρια στήν στεργική σύζυγό του καί τὰ χαροκαμένα ἀδέλφια του.

ΜΟΝΑΞΙΑ

Ἀναζητῶντας τὸ χαμένο γείτονα

Μέσα στίς κοινικές μπετονένιες Πολιτείες, οἱ ἀνθρώποι σήμερα εἶναι ἀπελπιστικά μόνοι καί τὰ παιδιά ἀγναντεύουν τή ζωὴ ἀπὸ τὰ μπαλκόνια.

Τὴ βλέπεις τὴ μοναξιά. Κι' ἐσὺ κι' ἐγώ. Τὴ βλέπεις στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλης. Σ' ἐκείνη τὴν αὐλακιά ἀνάμεσα στὰ δύο τους φρύδια.

Τὴ συναντᾷς τό πρωί, στίς χειρονομίες τοῦ περιπτερά, που σὺ δίνει τὴν ἐφημερίδα.

Τῆς λές «καλημέρα» στό λεωφορεῖο, φορτωμένο μ' ἐκεῖνα τὰ «κλειστά» πρόσωπα, τόσο πολλά, ἀπὸ τὴν ἴδια γειτονιά κι' ὅμως τόσο ξένα μεταξύ τους!

Τὴ ζεῖς, ὡς τό μεσημέρι, καθισμένη στό διπλανό σου γραφεῖο. Ὅλο τό ἀπόγευμα, τὴν ἀκούς νά σέρνει κάποιο ἐπιπλο

στό ἐπάνω διαμέρισμα ἢ νά τινάζει κάποιο χαλάκι στό ἀπέναντι μπαλκόνι.

Καί τὰ βράδια, τὴ διαισθάνεσαι καθισμένη μπροστά στήν τηλεόραση, νά περιμένεις καί τίς εἰδήσεις τῶν δώδεκα, γιά νά πᾶν νά πλαγιάσει.

Μπορεῖ, ναι, νά μὴν εἶναι κάτι νέο σὰ συναίσθημα. Μοναξιά, σὺ στήν ἐποχή μας, πῆρε μιά τέτοια ἔκταση! Ἐγινε ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηριστικά της.

Πλήθος ὁ κόσμος στίς σύγχρονες πόλεις. Κι' ἡ μοναξιά νά γίνεται ὅλο καί πιό ἐντονη.

Παίρνουν τό ψυχρὸ νιστάρι τῆς Ἐπιστήμης οἱ εἰδηκοί καί τὴν ἀναλύουν. Κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι, ἀρχιτέκτονες, πολεοδόμοι. Μιλᾶνε γι' ἀνταγωνιστική κοινωνία, που ἀποξενώνει τὰ

ἄτομα. Γιά φθινωτικές διαδικασίες ἀπομόνωσης. Γιά γεωγραφική καί κοινωνική κινητικότητα τοῦ πληθυσμοῦ. Γιά ἐκβιομηχάνιση καί ἀστυφιλία.

Φόρμουλες ἐπιστημονικές. Πού εἶναι, τίς μεταφράξεις σ' ἕνα δρόμο, τό δρόμο σου, στριμωγμένο νά σκόσει, ἀνάμεσα σέ δύο σειρές πολυκατοικίες.

Μιά γειτονιά ἀνθρώπων, μέσα σέ κάθε πολυκατοικία! Πόρρες γειτονιές μαζεμένες σ' ἕνα δρόμο! Κι' ἐσὺ νά μὴν ξέρεις κανένα ἢ σχεδὸν κανένα.

«Σέ ἀντίθεση μέ τὴν ὀριζόντια, ἡ κατακόρυφη οἰκοδόμηση, ἀντὶ νά πλησιάζει τούς ἀνθρώπους, τούς ἀπομακρύνει... Κι' ἐσὺ τό ζεῖς κάθε μέρα, αὐτό τό συμπέρασμα τῶν πολεοδόμων. Τό ζεῖς τὴν ὥρα που παίρνεις τό ἀσανσέρ μέ τό «συγκάτοικο», που δὲ ξέρεις καλά-καλά, σέ ποῖο πάτωμα μένει. Τό διαβάζεις στὰ πενήντα δυὸ κουνδούνια τῆς ἐξώπορτας.

...Θυμᾶσαι, ΕΛΕΝΗ, σάν πρωτόβρες στήν γειτονιά; Μένετε στήν ἄλλη ἄκρη τοῦ δρόμου. Κι' ὅμως, τὴν ἄλλη κιάλας μέρα, ἡ δική μου μᾶνα, περνώντας γιὰ τὴν ἀγορὰ, ρώτησε τὴν δική σου, μὴ καί θέλει κάτι νά τῆς πάρει...

...Καί στήν ἀναπάντευχη ἔλθει, πάντα ἕνας γείτονας γιά νά σέ συτρεῖ. "Ἐνα λεμόνι δα νεῖκό, ἐκεῖνο τό βαθὺ ταψάκι τοῦ κέϊ", που πάντα γύριζε πίσω μ' ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν λιχουδιά «ἔτσι γιά νά δεῖς ἂν μοῦ πέτυχε»...

Φιλίες καί ἐπαφές ζεστές, χωρίς συμφέροντα καί ὑστεροβουλίες χωρίς κοινωνικές συμβατικότητες (Συνέχεια στήν 4η σελίδα)

Τὸ νόημα τῶν ἐκλογῶν

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
Νά μὴν εἶναι νά συμμετάσχουμε εἰς αὐτάς, δέν ἔχουμε προτίμηση τίνα. Μόνον μιά ἐπιθυμία ἔχουμε καί μισέυχή, νά ἴδουμε ἐκ τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν νά ἀνοδεύθωσιν πρόσωπα ἱκανά κατὰ ὄλληλα νά ὑπηρετήσουν τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, νά ἐπιβάλουν τάξη, ὁμόνοια, ἀγάπη καί νοικοκύρεμα τοῦ χωριοῦ καί ἐπαξίως νά ἐκπροσωπήσουν τὸ χωριό μας σέ κάθε ἐκδήλωση.

ΝΙΚΟΣ Δ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ

Οἱ ἀρετὲς τῆς φιλίας

—Τὸ ὄρειότερο παιχίδι τοῦ παιδιοῦ εἶναι ὁ φίλος. Τό παιδί, γιά νά διολέξει τόν φίλο του χρησιμοποιεῖ συχνά κριτήρια διαφορετικά ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν μεγάλων.

Ἡ ἐκλογή του δέν ἐξαρτᾶται αὐτὴ ἀπὸ τίς ἀρετὲς, αὐτὴ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ὑποψήφιου φίλου.

Πολλὸ συχνά τὸ ἡσυχὸ παιδί συνδέεται μέ ἕνα ἀτακτο, τὸ σιωπηλὸ μέ ἕνα φλύαρο, τὸ ἥρεμο μέ ἕνα ταρξάκι, τὸ κοριτσάκι τῶν ἔξη χρονῶν μέ ἕνα ἀγαρόκι τριῶν χρονῶν, που τὸ χρησιμοποιεῖ σάν ζωντανή κούκλα.

Εἶναι ὅμως πολὺ δύσκολο νά δοθηθεῖς τὸ παιδί στήν ἐκλογή τοῦ φίλου του γιατί στήν παιδικὴ ἡλικία ἰτὸ αἰσθημα τῆς φιλίας ἔχει ἐλάχιστη σχέση μέ τὴ λογική. Εἶναι φαινόμενο ἐνστικτώδες. Οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς πρέπει νά ἐπηρεάζουν τὸ παιδί νά ἀποκτήσει ἐκεῖνο τὸ φίλο που τοῦ πρέπει. Διότι οἱ φίλοι παίζουν σπουδαῖο ρόλο στή ἐναμόρφωση τοῦ παιδιοῦ. Μὲ τίς παιδικὲς φιλίες γενιοῦνται οἱ πρώτες ἀνθρώπινες σχέσεις, προκολοῦνται οἱ πρώτες ἀπογοητεύσεις καί οἱ πρώτες ἱκανοποιήσεις.

—Οἱ γονεῖς πρέπει νά θυμῶνται:

Τὸ μοναχικὸ παιδί εἶναι συνήθως δυστυχισμένο, που προορίζεται νά γίνει ἀκοινωνήτος ἀνθρώπος. Γι' αὐτό λοιπὸν ἂν οἱ γονεῖς δοῦν ὅτι τὸ παιδί εἶναι δειλὸ καί ἀτολμὸ στίς σχέσεις μέ τούς συνομηλικούς του θά πρέπει νά τὸ ὠθήσουν μέ τρυφερότητα νά δημιουργήσει φιλίες.

Ἡ φιλία δὲ σημαίνει μόνον παιχιδία ἡρεμῆ καί ἀρμονικὲς σχέσεις. Πολλὸ συχνά ἐκδηλώνεται μέ τσακωμούς καί καυγάδες. Ἀλλὰ κι' αὐτὰ χρειάζονται. Τὸ παιδί μαθαίνει ἔτσι τί εἶναι ἡ συμφιλίωση, μαθαίνει νά μὴ κρατᾷ κακίες, νά μὴ δραματοποιεῖ τίς καταστάσεις...

Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε λοιπὸν ὅτι ἡ συντροφιά μέ ἄλλα παιδιά σημαίνει νά καταλαβαίνεις τούς διαφοροὺς χαρακτήρες, νά δοκιμάζεις τίς δικές σου ἰδέες, νά συζητᾷς, νά ἔχεις τὴν αἰσθησὴ τοῦ ἑκαί σου καί τοῦ ἀδίκου, νά ὑπερσπίζεσαι τούς ἀδυνάτους, νά ἀναγνωρίζεις προτεραιότητες καί δικαιώματα, νά γίνεσαι κοινωνικό θυ.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Μεσσηνικός Καρδίτσας

Βασικὸ καὶ ἀνυποχώρητο αἴτημα τῶν κατοίκων τῶν χωριῶν γύρω

ἀπὸ τὴν Νεβρόπολη εἶναι ἡ κατασκευὴ τοῦ περιφερειακοῦ δρόμου

ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΑ - ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ - ΚΕΡΑΣΙΑ - ΚΡΥΘΟΝΕΡΙ - ΜΠΕΖΟΥΛΑ - ΦΥΛΑΧΤΗ

ΝΕΟΧΩΡΙ - ΚΑΣΤΑΝΙΑ - ΛΑΜΠΕΡΟ - ΑΓ. ΓΙΩΡΓΗ - ΠΟΡΤΙΤΣΑ - ΜΟΣΧΑΤΟ

Οἱ πολλαπλὲς καὶ ὑπεριόριστρες εὐνοϊκὲς ἐπιπτώσεις δέν ἀμφισβητοῦνται. Μόνον

ἔτσι θά προβληθεῖ ἡ ὑφάνταστη φυσικὴ ὀμορφιά καί θ' ἀξιοποιηθεῖ ἡ περιοχὴ μας.

Όμορφιές που ξεχωρίζουν ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ-ΜΕΓΔΟΒΑΣ

Η πολίχνα, όπως και άλλοτε γράφαμε, ήταν ο κόμπος, το κλεδί που άνοιγε το πέραςμα απ' τις θέσεις Διάσελο και Καλτί για τη κάθοδο των Δολοπάν, απ' το Όροπέδιο της Νεβρόπολης στην Αρχαία Μητρόπολη. Το Όροπέδιο του ανήκε το παλιό καιρό στην Αρχαία ΙΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑ που έπιανε το Ανατολικό Τμήμα της Έπαρχίας ΙΘΩΜΗΣ. Ο Φίλιππος ο Ε΄ ο Μακεδόνας το ονόμαζε Ίλιθροπον, διότι δεν γνώριζε πώς, και από πού να κατεβεί το γρηγορότερο στη Μητρόπολη. Βρίσκεται ανάμεσα στο θεσσαλικό κάμπο και στην Αρχαία Δολοπία. Οι Δόλοπες ήταν άνδρες υψηλοί, γεννοί, φιλοπόλεμοι και ενεργητικοί.

Ανοφέρονται απ' τον Ιστορικό Ξενοφώντα στη Κύρου Ανάβαση. Πήραν μέρος στην Έκστρατεία της Τροίας με Άρμηγό το Φοίνικας και άνηκαν στο στρατό του Βασιλιά των Μερμίδων Αχιλλέας. Ο Αχιλλέας άγνωστος ήταν Βασιλιάς της Φθίας στην οποία άνηκε τότε διοικητικά η Δολοπία. Στην έκστρατεία της Τροίας όπως φαίνεται από τα παρακάτω που γράφει ο Όμηρος στην Ίλιάδα πήρε μέρος και ο Βασιλιάς της Κύφου Γουέας με 22 πλοία και στρατό από Αινιάνες και Περαιβούς. Στο στρατό του άνηκαν τότε και οι Άγραφιότες (Άγραφοί — Άπερανοί).

Στη θέση Κύφ, δεξιά από το Μέγδοβα, βρέθηκαν αρχαία εγρήματα. Δείγματα Αρχαίας πολιτείας. Πιθανόν εδώ να βρίσκονταν το παλάτι του Γουέα. Νά τι γράφει σχετικά ο Όμηρος:

Γουέας δέ εκ Κύφου, ήγε δύο και είκοσι νήες τῶ δέ Ένιήτες έπιοντο Μενιπτόλεμοι τε Περραιβοί οί περί Δωνώνην διχοίμορον οίκοί έθεντο.

Σήμερα το Όροπέδιο της Νεβρόπολης καλύπτει το Ν. Δ. μέρος απ' τα Θεσσαλικά Άγραφα, που όρίζονται απ' το σημερινό Κατροβούνι — Βουλόγαρα — Γέφυρα Μάνεισση (καλύφτηκε απ' τα νερά της λίμνης) το Βουτσικόκι και τα τρία σύνορα. Πιο πέρα ή άγρια και μεγαλόπρεπη, με το ατέλειωτο σύμπλεγμα των βουνών της βρίσκεται ή Άγραφιώτικη περιοχή. Αύτη καλύπτει το νότιο τμήμα της Στερεάς, άνάμεσα Εύρυτανίας, Αιτωλοακαρνανίας, Άρτας και Θεσσαλίας.

Στο Νότιο άκρο ύψώνεται το περήφανο Βελούχι, με ύπερθάλασσο ύψος 2.315 μ. Η Καραβά πιά Δυτικά με 2.144. (οί κάτοικοι της περιοχής αυτής πιστεύουν πώς στο βουνό αυτό σταμάτησε ή Κιβωτός του Νώε, και ότι άκόμη φαίνονται οι σιδηρένιες κρικέλες που τή θέσανε).

Τό Γκαβέλο ή Βουτσικόκι με 2154 μ., τό Ντελιδήμ με 2164, τό Σβάν με 2042 μ., ο Καλόγρος με 2043 μ. Η Φτέρη με 2.028 μ., ο Μπορλέρος με 2.020 μ., ή Νιάλα με 2018 μ. και τό Φλυτσάνι όμοίως με 2018 μ.

Διάσπαρτα μικρά και φτωχικά χωριουδάκια, κολλημένα στις βουνοπλαγιές των βουνών, δέρονται τό χειμώνα απ' άδρο λάπια και τις καταιγίδες και περιζονται για πολλούς μήνες απ' τις άλλοτες χιονοστιβάδες, που μεσάλλονται στην Άρχή της Άνοιξης σε νερομά-

δες των ποταμών. Τό γνώρισμα των Άγρόφων είναι μία σκληρή και μελιστική συμφωνία των βουνών και των λόγγων, που ξετυλίγουν τη μαγευτική τους άρμονία σ' όλόκληρη την περιοχή τούτη με τους γραφικούς της οικισμούς. Τό καλοκαίρι χάρμα όφθαλμών.

Σάν άσχημάτιστα νησάκια που άλλαξαν μορφές και χρώμα καθημερινά κολυμπώντας μέσα στο άπεράντο πράσινο, ήρεμων σε μία διάφανη θάλασσα, που τήν διαφεντεύει ή Δεσποτεία του πρασίνου από έλατα και δέντρα μεσοχούμιστα. Έτσι δέχονται τή μέρα τ' άπαλό άεράκι και τή δροσάτη αύρα των βουνών, και τή νύχτα τις ριγηλές ριπές της άτμόσφαιρας απ' τήν κρυστάλλινη διαύγεια του καθαρού και ξάστερου αέρα.

Ταύτα τό βουνά είναι οί έστει ρευφες πηγές. Είναι οί νερομάρες που τρέφουν τόσους ποταμούς όπως τό Μέγδοβα που λέγεται και Μέγας στις άρχες του Νεβροπολίτη, τον Άγραφιότη, τό Πάμισο, τό Όνόχο, τή Καρόμπολη και τον Καλένστη. Έμείς θα σταθούμε για λίγο στο Μέγδοβα. Ήταν άλλοτε γνωστός ως Ταυρωτός. Λέγονταν άκόμη και Καμπύλος.

Άπό τό Καμπύλος πήρε και τό όνομα ο γειτονικός δήμος Παρκαμπυλίων. Περνά άνάμεσα άπό λαγκαδιές και ρουμάνια, τσοφδοτείται από τά νερά του Καρσιωτή — Μπεσιωτή — Φουρνιότη — Άγραφιότη και Κορπεισιότη, ένώνεται με τον Άχελώο και χύνεται στο Ίόνιο Πέλαγος. Στην αρχαιότητα ονομάζονταν Ταυρωτός, γιατί τά νερά του ξεκίνωνταν μουκρίζοντας σαν Ταύρος, άλλοζαν σχήμα και μορφές, άνάλογα με τις εποχές και προξενούσε καταστροφές στη χώρα του Βασιλιά της Καλυδώνος Οινέα.

Ο Σαρκαλής του έδωσε τις άνομοσίες («Ταύρος ο ενεργός»), «Άνδρείο κοίτος» και «Είλος δράκων έλικτός». Σύμφωνα με τή μυθολογία των αρχαίων ο μυθικός Ήροκλής έπιθάσενε τό Μέγδοβα με τεχνικά έργα, που άπέτεψαν τις πλημμύρες και έδωσαν στο τόπο πλούτο και ευφορία. Λέγεται ότι πάλαψε με τον Ταύρο (Ταυρωτό), του έσπασε τό ένα κέρατο και τό άντικατέστη με άλλο, «τό κέρατο της Άμολθείας» (κέρατο πλούτου και άφθονίας. Έτσι σαν άμοιβή για τό έργο του πήρε γυναίκα τήν κόρη του Βασιλιά της Καλυδώνος Οινέα, τήν εξακουστή Διήδνερα.

Πριν σκεπαστεί από τά νερά της λίμνης τό όροπέδιο της Νεβρόπολης, καταλαμβάνονται από χαράφια ευφορότατα, που έδιναν διπλή σοδιά τό χρόνο, και από λειβάδια καταπράσινα, που στην άρχή της Άνοιξης σκεπάζονταν από κρινόλευκα σακράκια (της Παναγίας Λουλούδια) π' άσπροβολούσαν και μεσοχούριζαν. Η άγραμπέλη, ή λυγαριά, ή ρίγανι, ή μοσχοϊτιά και τό θυμαρί, με τή σειρά τους, έσμιγαν τά άρώματά τους, με τό άρωμα των κρινών, και γέμιζαν τήν άτμόσφαιρα με μελιστική ευωδία. Πολύχρωμες πεταλούδες και καλλικέλες πουλιά πετώντας από κλαρί σε κλαρί ή ύμνολογούσαν τον Πλάστη, και τό βουνίσιο μεσετράλι που πέραγε άνάμεσα π' τις έλατόφυτες βουνοπλαγιές έκανε τον κάθε ξωμάχο περαστικό ν' άνοίξει διάπλατα τά μάτια του και τή καρδιά του για νά θαυμάσει τό μεγαλόπρεπο αυτό τοπίο. Γι' αυτό Μύθοι και Ερμύλοι πλάστικαν πολλοί. Έδώ πε-

τούσαν τά δειλινά οί Όλύμπιοι θεοί για ν' άνταμάσουν τις Μούσες, τις Θεές και τις Νεραίδες, που λούζονταν τά ροδάλά ήλιοβασιλέματα, στα λαγορά νερά του Ταυρωπού, γι' αυτό και χάρισαν τό πλούτο και τήν ευφορία σ' αυτή τή γή τή πολυθαύμαστη τό κέρατο της Άμολθείας.

Έδώ σύμφωνα με μία παράδοση ήθε ή Μεγαλόχαρη για νά θρηνησει τό Σταυρωμένο παιδί της. Άπ' τή παράδοση αυτή, που φυσικά δεν παύει νά είναι ξένη προς τήν πραγματικότητα ήμουν συνεπαρμένος από παιδί, στα πρώτα Γυμνασιακά μου χρόνια, όταν δημοσέυσα σε έφημερίδα των Άθηνών, μεταξύ των άλλων και τους παρακάτω στίχους.

Είχε γλυκόλαλα πουλιά
τρεχούμενα πράσινα
λειβάδια πράσινα πολλά
και εύσσμα σακράκια
που φύτρωσαν και άνθισαν

π' τής Παναγίας τό δάκρυ
π' άγάπησε και διάλεξε
στο τόπο αυτό να κλάψει.
Σήμερα τά νερά που χύνονται σ' όροπέδιο δεσμεύονται, στη θέση Κοκαβάκια είναι τό φράγμα του Ταυρωπού. Έχει ύπερθάλασσο ύψος 800 μ. Έχει ύψος απ' τή βάση του 83 μ., πλάτος στη βάση 19 μ. και στή κορυφή 3,50 μ. με καμπυλωτό τόσο μήκος 220 μέτρων. Άπό τό φράγμα αυτό δημιουργείται ή τεχνική λίμνη της Νεβρόπολης που έχει έκταση 25.000 στρέμματα χωρητικότητα 400 εκατομμύρια κυβικά νερού, και ή δημιουργία της ήταν έμπνευση του άειμνήστου Στρατηγού και Πρωθυπουργού της χώρας Νικολάου Πλαστήρα, που κατάγονταν από τό Βουλέσι, σήμερα Μορφοβούνι της Νεβρόπολης, π' απέχει ένα τέταρτο περίπου ποδοδρόμο από τό Μεσενικόλα.

ΧΡ. ΜΗΛΙΤΣΗΣ

Η ΜΟΝΑΞΙΑ

(Συνέχεια έκ τής 3ης Σελίδος)

Σχέσεις ανθρώπινες, που άπλώνονταν σ' όλόκληρη τή γειτονιά. Που σ' έκαναν νά νιώθεις ένα μ' όλους. Που σουδιναν αυτό τό βάλαμο της σιγουριάς. Πώς, σαν άρρωστήσεις, κάποιος θα σου ψωνίσει τό ψωμί ή τό γάλα σου και θα σου φτιάξει ένα πιάτο σουπιά. Πράγματα απλά, μά τόσο ζεστά και τόσο άπορραίτητα στις σχέσεις των ανθρώπων!

Η άνάγκη του γειτονά σου, που άς χωρίζει ένα πάτωμα, μπορεί κι' ένας τοίχος, δέ φτάνει σήμερα ως έσένα. Μόνοι μας πορευόμαστε.

Άμμ' έρψαψε από παντού ή μοναξιά στη ζωή μας. Και μάς διαβρώνει. Όρμαί καταλυτικές κάθε βράδυ, απ' τό κουτί της τηλεόρασης, νά κουκουλώσει καθένα από τήν εικογένεια στη σιωπή του. Έκεί. Όλοι μαζί, και καθένας τόσο μόνος του! Κι' έσύ θυμάσαι τις άτέλειες σου έντε, με τον πατέρα, τ' απόδραδο, με άπορίες, με άνεξάντλητες συζητήσεις, που τόσα πράγματα στέριωσαν μέσα σου!

Δέν είναι δική μας ευθύνη. Δέ φτάνει έμεις για τή μοναξιά. Η ευθύνη είναι της κοινω-

νίας, που δέ βοηθάει νά δημιουργηθούν συναισθηματικές σχέσεις...», λένε οί κοινωνιολόγοι: «Η ίδια ή δομή της σύγχρονης πόλης, ένισχύει αυτό τό συναίσθημα της μοναξιάς...», λένε οί πολεοδόμοι. Κι' όλα αυτά γίνονται άθροισμοί φορτωμένοι άγχος, νά πηγαίνονται μηχανικά στις δουλειές τους, σε ένα όλο κι αυξανόμενο ρυθμό άλλατρώσεως.

Γίνονται ήλικιωμένοι, που δέν έχουν ένα σκαλοπάτι ή μίαν αυλή, για νά τά πουνε μεταξύ τους...

...Έλένη, πές μου, θυμάσαι, άλήθεια, πόσα παιδιά μαζεύονταν στο δρόμο μας; Θυμάσαι τον σαλιγκάρο, τον κουτό, τά λακκουδάκια; Τό κρυφό και άμπάριζα; Και τ' άτέλειωτα γέλια και κρυφάλογα για τ' άγόρια ή τά κορίτσια, στο δροσερό κατάφυτο του σπιτιού σου, τά μεσημέρια; Θυμάσαι τό φιλέ, που δένουμε στις δυό άκασίες του έρόμου και τον Κύρ—Κώστα, που μάς έσκιζε τό λαστιχένιο τόπι μας, σαν έπεφτε στα πιστέρια του;

... Σήμερα, Μάρω, ή κόρη μου με τή φίλη της ξέρεις πώς λένε τά ρουστικά τους;

Άπό τό τηλέφωνο...
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ

—Μπαμπά, λένε ότι δέν φέρνουνε τό νερό στο χωριό μας επειδή έξορμίζεται στο δρόμο. Είν' αλήθεια;

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
“ΨΗΜΜΕΝΟΥ ΟΕ”
ΕΙΔΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ
ΘΕΟΔΑΜΑΝΤΟΣ 6 — 2η ΣΤΑΣΗ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΗΛΕΦ. 7795.329

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ & ΘΕΟΔΑΜΑΝΤΟΣ 2
ΤΗΛΕΦ.: 77.95.329 — ΖΩΓΡΑΦΟΥ (Γέφυρα)
ΔΙΝΣΗ: Ι. ΨΗΜΜΕΝΟΣ (Μαθηματικός)
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Ι. ΛΑΤΟΥΣΑΚΗΣ (Φυσικός)
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΤΜΗΜΑΤΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΜΕ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΟΙ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΜΑΣ

ΡΟΞΑΝΗ ΕΛ. ΚΑΤΣΑΚΟΥ
Όρθοπεδικός - Χειρουργός - Τραυματολόγος
ΣΠΟΥΔΑΣΑΣΑ — ΕΙΔΙΚΕΤΘΕΙΣΑ & ΕΡΓΑΣΘΕΙΣΑ
ΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΣΟΒΙΕΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ
Συμβεβλημένη με τό Δημόσιον — Με σύγχρονα μηχανήματα
ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
Δ Ε Χ Ε Τ Α Ι: Καθ' έκάστην 5=8 μ. μ. και επί συνεντεύξει
ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΤΗ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 52, ΤΗΛ. 8212.948

☆ Συόρπια διαμάντια ☆

● ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ
Γραμμ. Κοινότητας Μεσσηνικόλα

Οί μυλωνάδες

Πριονιάς και Παπαδούλης,
λεβεντόγεροι βρακάδες...
και μαστόροι κάθε «νίλσας»
οί παλιόί μας Μυλωνάδες...

Γελαστοί, καλογνωμητες,
και δεινοί παραμυθάδες...
μάγευαν τούς συντοπίτες
πού κατέβειναν αρμάδες...
για ν' αλέσσουν στο μύλο,
κι ως καθότανε τριγύρω
στη γωνιά, στα παραγώνια...
—στα παλιά εκείνα χρόνια—
—τό κουκί και τό ρεθύθι—
μέσ' τό γέλιο, και τό ψέμα,
άντιθρύλιζε τό ρέμα.

Δίχως ύπνο, δίχως νύστα,
έξημέρωνε ή νύχτα...
και με τ' αλέσμα στον ώμο,
άνηφόριζαν τό δρόμο...
οί καλοί μας πατεράδες,
τό αλεύρι για ιά δώσουν
σε χρυσόχερες κυράδες...
τό ψωμάκι νά ζυμάσουν,
τό ψωμί τό μυρωδάτο...
τ' άγιασμένο και τ' άφράτο

“Ομως ήθε ή... καρδιοκλέ-
φτρα
«σύγχρονη» Ζωή, κι ο Μύλος,
κι ή γλυκόλαλη «κολέθρα»...
έγιναν «στοιχειό» και θρύλος...
N. A.

‘Ο Διογένης

‘Ο Διογένης έψαχνε
στον ήλιο με φανάρι
καυτή κοπέλλα για νά βρή
νά πάρη στο πιθάρι.

Και όλους τούς ξεγέλαγε
τό κυνικό του ύφος
και ούτε καν τό σκέφτηκαν
πώς πήγαινε για ύφος.

Και τότε που του έκρυψε
τόν ήλιο ο ‘Αλέκος
άπ' τό κακό του ο σοφός
πήγε νά μείνει σέκος.

Γιοτι κοπέλλα πέρναγε
πρό της σκηνής εκείνη
και έπτε στο ν ‘Αλέξανδρο:
«‘Αλέκο... μου τή δίνεις!».

ΧΡ. Λ. ΠΑΠΑΓΙΩΑΝΝΟΥ

‘Επιστροφή

● ΣΠΥΡΟΣ ΞΕΝΟΣ

Γερνώ τό δρόμο του χωριού, βαρεία τά βήματά μου.
Σέ κάθε βήμα στοματώ και ρίχνω τή ματιά μου,
σ' αυτά που χρόνια από παιδί μαζί τους περπατούσα,
Και για τά τόσα όνειρα τής εποχής μιλούσα!...

Τώρα ο τόπος άλλαξε... Πολλά έχρνε φύγει.
Κι ενώ πηγαίνεις με χαρά όταν τά βλέπεις ρίγη
σου προκαλούν σ' έντύπωση, σε όμορφιά και χάρη...
Π' ο χρόνος ο σκληρόκαρδος, πολλά άπ' αυτά έχει τρέι

Πόση έρημιά... Πόση άχορη ή σφόδα έχει γίνει!
Και πόση λύπη στην καρδιά ο τόπος μας μάς δίνει!
Και νοιάζουμε πως είμαστε όπως οι άλλοι, ξένοι!...
Γιατί μ' αυτούς που βλέπου με δέν αμείσιτε δεμένοι!...

Πόση φθάρά άντικρύζουμε σ' αυτά πουχα μ' αφήσει!
Μιά άσυνήθιστη άλλαγή θωραξεί στο κάθε σπίτι!...
Κλειστά, πόρτες παράθυρα, θουβά στέκονται χρόνια!...
Δέν χτίζουν ούτε τίς φωλιές μέσα τά χελιδονία..

Οί αλλές τους αγριέψανε και φύτρωσαν ακκάθια!...
Οί δρόμοι έστενέψανε αρρείς σά μονοπάτια!...
“Εσθυσε εκείνη ή όμορφιά τής γειτονιάς ή πρώτη!...
Και χέρισεσαν οι άλλοτε κολλιερημένοι τέποι.

Χοθήκανε τ' άφθόρμητα των χωριανών τά γέλια!...
Ούτε ύπάρχει μυρωδιά στού φύσκου τά καρβέλια.
“Ολα έλιγιστάψανε με δόση του δελτίου.
Δέν συναντάς πια τή χαρά του τότε μεγαλείου!...

Αυτή είν' ή μοίρα εις αυτούς που βρίσκονται στα ξένα.
Σάν έρχονται στον τόπο τους, νά βρουν τά περασμένα!
“Ολα θουβά κι' άμίλητα, θά τούς ύποδεχτούνε...
Και μόνο λύπες θά γευτούν άντί χαρά νά βρουνε!...

ΣΠΥΡΟΣ ΞΕΝΟΣ

Προφυγιά

“Άμμος και πέτρα, καύμος και πίκρα...
Θάλασσα, άπέραντη... γαλάζια γάζα...
Τά ώραία θουβά κατόντικρου μου γνέφουν...
Σβήνουνται σε μιά ματωμένη δυση...
Πατρίδα μου χαμένη...
“Η νοστολογία σου μιά βδέλα άχόσταγη,
με πίνει, με ρουφάει...
“Ο ξένος τόπος, ξένο ρούχο, στο
κουρασμένο μου τό σώμα...
Πατρίδα μου, ώραία,
ζωντανή είσαι στην ψυχή μου...
Στά όνειρα ξαναγυρίζω, στ' άκρογιάλια
και στα πεύκα...
Στίς γειτονιές με τό λουλούδια...
Στά λιόβεντρα και στα άμπέλια...
Στά καφενεία και στούς δρόμους...
Οί πεθωμένοι φίλοι και ή πρώτη
άγάπη μου γνέφουνε χαμογελώντας
Κι ως νά προλάβω νά τούς φθάσω,
ό ύπνος φεύγει, και ξυπνώ μονάχη...
ΠΑΝΙΑ ΖΟΥΚΑ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

● Σερ. Τσίτσα

Ποτέ ίσως οι άνθρωποι δέν εί-
χαν προβληματισθεί τόσο πολ-
λύ, όσο στην εποχή μας, επάνω
στη δραματική σκηνή, που παί-
χτηκε μεταξύ Θεού και πρωτο-
πλάστων στο μακάριο τόπο τής
“Εδέμ» και τήν όποία άφηγεί-
ται ή «Γένεση» τής Ιερής Βί-
βλου.

—‘Απολάφτε, εύτυχισμένοι,
είχεν είπειν ο καλός Θεός στον
‘Αδάμ, όλα τά αγαθά, που προσ-
φέρει άφθονα ο περιούσιος αυτός
ποιράδεισος. Μην έγγίσετε όμως
πρωτέ τον «καρπό» του δένδρου
τής Γνώσεως...».

Μη σάς κολλήσει δηλαδή ή
περιέργεια για τή γνώση, για
τή μάθηση και τήν έρευνα. Χα-
ρείτε τά αγαθά του Παραδεί-
σου, που τά βρίσκετε έτοιμα
και μην ψάχνετε νά βρείτε τήν
... άκρη. Γιατί τότε θά πάτε
κατά... διαόλου.

“Η δύναμη όμως του κοικου,
που εκπροσωπούσε ο διάολος,
τούς έπτε, πως από φθόνο τούς
άπαγόρευσε ο Θεός τήν έρευνα
και τήν γνώμη γιατί τότε —
όπως συνεχίζει τή διήγησή της
ή Βίβλος— «διανοιγίσονται ύ-
μάς οι όφθαλμοί... και έσσεθε
όμοιοι ως Θεός...». Και άνοι-
ξαν, πρακτικά, από τότε τά
μότια των ανθρώπων τόσο, ώ-
στε στίς μέρες μας ή γνώση,
που κουντεύει νά μάς κάνει θε-
ούς, μάς έφερε με τήν άπειλή
των ατομικών και πυρηνικών έκ-
ρήξεων στο χείλος τής κατα-
στροφής. Νά τιναχτεί ο πλανή-
της μας σαν πυροτέχνημα.

“Είκανα αυτόν των γυναικί;
πράλογο για νά φτάσω στα συμ-
βαίνοντα στο μικρό χωριό μου,
το Μπλόσδο. “Ισως ή μεγάλη
γεταιριά του με τής Ιερής και σε-
πίς μορφής τής Παναγίας και
του ‘Αγίου Σεραφείμ τής Κο-
ρώνας ήθελε ιδιαίτερα νά προ-
φυλάξει τό χωριό μας από τήν
πανάρχα και προπεταρική κα-
τάρα των «κορπών» τής γνώσε-
ως».

Γι' αυτό ως τίς αρχές του
αίώνα μας κολλιερηούνταν σαν
θρύλος μιά έπίμονη λαϊκή πα-
ράδοση, πως δέν χαίρωνει συγ-
χωριανός μας που θ' αποφάσιζε
νά «μύθει γρόμματα», νά σπου-
δάσει, νά γίνει έπιστήμονας, δη-
μόσιος υπάλληλος, αξιωματικός
κλπ. Πρόνοια τής Κορώνας για
νά μάς επαναφέρει στο ίσιο δρό-
μο τής... αμάθειας..

Τήν παράδοση ούτ ή ένίσχυε
και μιά σειρά από έκπληκτικές
συμπτώσεις. ‘Ολίγοι, έλάχιστοι
συγχωριανοί μας, που θέλησαν
νά πάνε ένάντια σ' αυτή τήν
λαϊκή πρόληψη, χέθηκαν άξυ-
φια σπάνω στην πρώτη νεανική
τους άνδηση.

Θ' αναφέρω αυτά τά έκπλη-
κτικά περιστατικά, που κάνουν
σκέπτικιστή και τό πιο θετικό
πνεύμα, πρόθυμο νά προχωρήσει
στη φιλοσοφία του πεπρωμέ-
νου και τής θάνασης μοίρας.

“Ο μοναδικός ντόπιος δάσκα-
λος, που υπηρέτησε στο χωριό
μας, ο Λεωνίδας Παπαφωτίου
(πατέρας του μακαρίτη Φώτη
και του Γιώργου Παπαφωτίου)
πέθανε νέος, πρό του 1900. ‘Υ-
πήρξε ένας φωτισμένος εκπαι-
δευτικός, που βοήθησε πολύ τον
καθηγητή του Πανεπιστημίου
και Ιδρυτή τής ‘Ελληνικής Λοο-
γροφίας Νίκ. Πολίτη στο συλλε-
κτικό του έργο. Μετά τό θάνα-
τό του ξένοι δάσκαλοι, όπως ο
Κώστος Μυρμηγκιάς από τήν
Σέκλιζα, ο Λάμπρος Κρασιάς
και ο Πανόγος από τό Μεσε-

νικόλα και άλλοι υπηρέτησαν
στο χωριό.

Μοναδικός έπιστήμονας του
χωριού μας, γύρω στα 1910, ο
δικηγόρος —Ένας άριστος δι-
κηγόρος τής Καρδίτσας, με εύ-
οίωνο μέλλον—, ο Κλεομένης
‘Αντωνίου, πέθανε νεώτατος ά-
πό φυματίωση. Τήν ίδια περί-
που εποχή άλλοι δύο χωριανοί
μας, ύπολοχαφοί, ο Γιώργος Λε-
νίτσας και ο ‘Αριστοτέλης Μαρ-
γέλλος πέθαναν επίσης νεώτα-
τοι. ‘Ο Μαργέλλος μάλιστα ή-
ταν από τούς ώραιότερους άν-
δρες τής εποχής και υπηρέτου-
σε ύποσπιστής στα βασιλικά ά-
νάκτορα. Χτυπήθηκε κι αυτός
άπό τήν έπώρατη νόσο τής έ-
ποχής, τήν φθίση, τον έστειλε ή
δουσιλική οικογένεια στην ‘Ελ-
βετία 4 χρόνια, αλλά δέν επέ-
ζησε πολύ ύστερα άπ' τον γυ-
ρισμό του.

Γύρω στα 1920 ο Γιάννης Γε-
ωργατζέπουλος ήταν στο τελευ-
ταίο χρόνο τής Σχολής των Εύ-
ελπίδων. Τά μοιραία Χριστού-
γεννα εκείνου του χρόνου ήθε-
λε νά γιορτάσει με τούς δικούς
του στο χωριό μας. Οί παλιό-
τεροι θά ένθυμούνται τά χάγια
τής μοναδικής τότε έπικοινωνίας
με τήν ‘Αθήνα, με τό τραίνο.
Ξεκινούσαμε τό πρωί από τήν
Καρδίτσα για νά φτάσουμε νύ-
χτα στην ‘Αθήνα. Πολλές φορές
είχε τόσες καθυστερήσεις, ώστε
έφτανε πολύ άργά στο Δεμερλί,
δέν πρόφτανε εκεί τό θεσσαλικό
τραίνο Βόλου — Καλαμπάκας
κι' οι επιβάτες μαρτυρούσαν ό-
λη τήν νύχτα, νά συνεχί-
σουν τήν άλλη έρα για τήν
Καρδίτσα.

Αυτήν τήν κακή τύχη είχε ο
όμοιρος εύελπις. “Όταν έφτανε
άργά στο Δεμερλί, τό θεσσα-
λικό τραίνο είχε φύγει. “Ετσι ά-
ναγκάστηκε νά ξενοχτήσει σ' έ-
να άθλιο χτίσμα του σταθμού,
νύχτα χειμωνιάτικη, άτέλειωτη,
ν' άσπάξει μιά γερή πνευμονία
και νά χυθεί στο άνθος τής ή-
λικίας του —τότε δέν υπήρχαν
ή πενικιλίνη και τά άλλα άν-
τιβιοτικά— θυθίζοντας στο πέν-
θος τούς δικούς του κι όλο τό

χωριό.

Τό 1916 έως τό 1919 τόλμη-
σα, με τή σειρά μου, νά φοι-
τήσω στο Σχολαρχείο του Μεσε-
νικόλα, συντροφιά με ευό άλ-
λους συγχωριανούς μου, τον ‘Α-
ριστ. Γεωργατζόπουλο, πατών-
τας έτσι τά μάγια των λαϊκών
προλήψεων. Σχεδόν κάθε Σάβ-
βατο έρχόμασταν στο χωριό
μας και γυρίζαμε στο Μεσση-
νικόλα τήν Δευτέρα τό πρωί.

Σ' ένα από τά ταξίδια μου
αυτά, τήν ώρα που άπομακρυ-
νόμωνα από τήν άκρη του χω-
ριού, δύο γριούλες, που λιό-
ζονταν στη στράτα, άκουσα νά
συζητάνε. “Ελεγε ή μιά στην
άλλη:

—“Αχ, δέν τό λυπάται ή δό-
λια ή μάνα τ'; Που τό στέλνει
στη φωτιά;

Τά λόγια αυτά μετέφεραν φυ-
σικά των άπόηχο των λαϊκών
προλήψεων, που δάρουν τά
γράμματα και τούς έγγράμμα-
τους. ‘Αφού άνοιξαμε έμεις οι
τρεις τον υτορό, άργότερα άκο-
λούθησαν κι' άλλοι στα σχολα-
ρχεία, Καρδίτσας και Μεσσηνικό-
λα.

Για νά έχει δέ αυτό τό κείμε-
νο κάποια.. ιστορική άκρίβεια,
οφείλω νά τεινίσω, πως δέν ή-
μασταν έμεις οι τρεις πρωτο-
πόροι ‘Ερχόμαστε ‘Εξίγεροφ.
Πρίν από μάς προηγήθηκαν, κα-
τά 5—6 χρόνια ο γιατρός ‘Α-
πόστολος Τσιάνος και ο γεωπό-
νος Σωτ. Καλογρούλης, που έ-
θραυσαν τά μάγια των προλήψε-
ων, καθώς και μες και όσοι
νεώτεροι άκολουθήσαν, που πο-
ρεύτηκαν άπρωτοι πιά από τούς
παλιούς λαϊκούς θρύλους.

Σήμερα τό χωριό μας έχει έ-
πιστήμονες σ' όλους σχεδόν τούς
Κλάδους. Γιατρούς, δικηγόρους,
συμβολαιογράφους, Γεωπόνους,
Δασολόγους (3), Δικαστές, Κα-
θηγητές, Φαρμακοποιούς κλπ.
“Ετσι τοπικά καλά πάμε..

Γενικά όμως, όπως είπαμε
και στην αρχή, δέν βλέπω κα-
λα τον κόσμο. Πολύ φοβούμαι
μην επανωληφθή ή δραματική
καταστροφή του πανόμοιου
Πύργου τής Βασέλ... .

ΕΦΤΡΑΠΕΛΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΩΝ

● ΤΟΥ ΠΑΝ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ

“Ενα Αύγουστιάτικο μεσημέ-
ρι που ή ζέστη άνάγκασε τό
θερμόμετρο ν' άνέβη στους 42
βαθμούς, ο έκλεκτός μας συγχο-
ρώνος Γιωργούλης Μπλόσδας
ρούφαγε τήν πορτοκαλάδα του
στην πλατεία του χωριού, κάτω
άπό τά δροσερά πλατάνια της,
σάν τον «πυλών» τής μετρη-
τοίς» χωρίς νά τον ένοχλούν κα-
θύλου —όπως φαινόνταν τουλάχισ-
στον— τά κρουαζέα τετερίσμα-
τα των μικρόβων τζιτζικιών
που είχαν κονέψει στα πλατά-
νια.

“Εκεί λοιπόν που ο Γιωργού-
λης όνειρεπαλωσε έφτασε ιδρω-
μένος ο Γιάννης τ' ‘Αλέξη (‘Αλε-
ξίου), που κατέθηκε στίς Βρύσες
νά πάρει ένα παγούρι κρύο νε-
ρό για τό μεσημεριανό φαγητό.

Δέν έφτασε καλά — καλά στο
τοπατζί του Γιωργούλη, όταν
δέχτηκε τήν άυστηρά παρατήρη-
ση: «‘Από τό άλλο χέρι έπρεπε
νά κρατάς τό παγούρι καμήνε
Γιαννακούλη, νά τό σκιάζεις,
με τό σώμα σου, έτσι που τό-
χεις τώρα κατόματα στον ήλιο,
θά τό θράσεις όπως νά τό πιάς
στο σπίτι».

—Δίκιο έχεις Γιωργούλη, λέ-

ει ο Γιάννης, δέν τό σκέφτηκα,
τώρα θά κεράσεις μιά πορτοκα-
λάδα νά σου δώσω ένα ποτήρι
κρύο νερό.

—Πολύ εύχαρίστως, και φά-
ναξε τον κατασηματάριχη για
τό σερβίρισμα.

—Δέ μου λές Γιωργούλη, λέ-
ει με τή σειρά του τώρα ο Γιάν-
νης, μήπως ύπολόγισες πόσα
πάνω κάτω τζιτζικία έχουν του-
τα τά πλατάνια.

“Ο Γιωργούλης σήκωσε τό κε-
φάλι του προς τά πλατάνια
και άραχσε σοβαρόν ύπολογι-
σμό: σέ λίγο έβγαλε τό συμπε-
ρασμα: «Θά είναι γύρω στίς
δύο χιλιάδες τζιτζικία».

—Πολλά ρέ Γιωργούλη δυό
χιλιάδες.

—Πάλι σε γκάφα έπεσες Γιαν-
νοκούλη και σε ρωτάω αυτά
που άκούς είναι χίλια;

—Μπορεί, λέει ο Γιάννης.

—Εά πρέπει νά ξέρεις ότι αυ-
τά είναι μόνο τά άρσενικά, βά-
λε και άλλα τόσα θηλεκά... .

—Και πάλι δίκιο έχεις, λέει
ο Γιάννης και σηκώνεται νά πά-
ει τό νερό στο σπίτι, κρατώντας
τώρα τό παγούρι από τό άλλο
χέρι. Π. Π.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

• ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟΥ

Η ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ, με την έκδοσή της, είναι η μόνη εφημερίδα που αναγνώρισε το δημιουργικό όνειρο του στρατηγού ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ, δίνοντας για έμβλημά της, την λίμνη με το φράγμα, φέροντας το όνομά του.

Παλιό όνειρο του ΠΛΑΣΤΗΡΑ, που όμως η πολιτεία ξεχνώντας όχι μόνο την ιδέα να γίνει το φράγμα, αλλά και τις τόσες ανεκτίμητες εθνικές του υπηρεσίες, δεν έδωσε το όνομά του.

Πέρα από αυτό, από καιρό η ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ έταξε σαν σκοπό να βρει το υπέροχο βιβλίο του Ι. Α. ΠΕΠΟΝΗ με τον τίτλο ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ (Μαύρος ΙΚαβαλάρης) για να το δημοσιεύσει σε συνέχειες.

Ευτυχώς το εξαντλημένο αυτό βιβλίο, βρέθηκε σ' ένα απόκεντρο βιβλιοπωλείο και με χαλά σύντομα θ' αρχίσουμε την δημοσίευσή.

Η περιοχή μας αδιαίτερη, αλλά και όλη η Θεσσαλία, αν έχει κάποιον για τοί οποίο πρέπει να υπερηφανεύεται είναι ο στρατηγός Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ.

Οι πρόγονοί του μη μπορώντας να άνεχθούν τον τουρκικό ζυγό, έμειναν μόνιμα πάνω στ' Αγραφα.

Με τα χρόνια, το μίσος για τον τύρανο μαλάκωσε. Έτσι ο παππούς του Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ αποφάσισε να κατεβεί προς τον κάμπο. Έγκαταστάθηκε πρώτα στην Μπεζούλα, ριζωσε ύστερα στο Βουνέσι και μετά από χρόνια, το 1850 εγκαταστάθηκε μόνιμα με την οικογένειά του στην Καρδίτσα.

Από φτωχή οικογένεια, ο Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ, ξεκίνησε από ύ-

παξιωματικός για να άνεβεί όλη την κλίμακα της ιεραρχίας του στρατού και να λάμψει με την ακτινοβολία του.

Ο Βενιζέλος μπορεί να έκανε λάθη, ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ποτέ. Ψυχή της Μικρασιατικής έκστρατείας κι' ας μή την ήθελε.

Η παλικαριά του και η ικανότητά του να βρίσκει λύσεις σε έκτακτες δύσκολες καταστάσεις, έκανε ανώτερους του να τίθενται υπό τις διαταγές του, οι αξιωματικοί του και στρατιώτες του να γίνονται λιοντάρια στην μάχη.

Οι πρόσφυγες της Μ. Ασίας πίνουν νερό στο όνομά του και πολλές γενιές θα τον θυμούνται με ευλάβεια.

Βουλευσιώτικης καταγωγής ο στρατηγός Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ δεν είναι ξένος και προς τον ΜΕΣΣΕΝΙΚΟΛΑ.

Μετά την μικρασιατική καταστροφή και την επανάσταση του 1922, που ήταν αρχηγός της, έμεινε 2 καλοκαίρια στο χωριό, στο σπίτι του οικογ. φίλου του Δημητράκη Παϊζάνου γράφοντας τα απομνημονεύματά του.

Με ικανοποίηση πληροφορήθηκα στην υπέροχη πρωτοβουλία του Συλλόγου Αργιθεστών να συγκεντρωθούν χρήματα προκειμένου να στηθεί στην Καρδίτσα ο ανδριάντας του Στρατηγού Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ.

Υψίστη αρετή των Λαών τιμάν τους μεγάλους των.

Α. ΠΕΠΟΝΗΣ
Το Δ. Σ. της Ένώσεως Μεσσηνικών πολλές φορές απασχόλησε το θέμα, γι' αυτό και είμαστε σύμφωνοι, αφού το επίσημο κράτος ξεχνάει τους μεγάλους του.

Από την Έργατική Έστια

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Υπεγράφη από τον ύπουργό Έργασίας κ. Κ. Λάσκαρη πάγιος Κανονισμός, βάσει του οποίου η Έργατική Έστια θα χορηγεί στο έξης χρηματικά βραβεία στους εργαζομένους φοιτητές και σπουδαστές, που διακρίνονται στις σπουδές τους, καθώς και στα παιδιά των εργαζομένων γονέων, που διακρίνονται επίσης στις σπουδές του.

Ο νέος Κανονισμός όριζε ότι το χρηματικό βραβείο το δικαιούνται οι εργαζόμενοι φοιτητές και σπουδαστές που έχουν πραγματοποιήσει 100 τουλάχιστον ήμερομίσθια κατά το διάστημα από 1ης Σεπτεμβρίου μέχρι 31ης Αυγούστου της κάθε εκπαιδευτικής περιόδου και έχουν πετύχει σε όλα τα μαθήματα κατά την πρώτη εξεταστική περίοδο με βαθμό 5 έως 10 ή κατά την δεύτερη και τρίτη εξεταστική περίοδο με βαθμό έξη μισυ έως 10.

Τα παιδιά των εργαζομένων γονέων για να πάρουν χρηματικό βραβείο πρέπει ο πατέρας τους ή η μητέρα τους, όταν προσπατεύονται απ' αυτήν, να έχει πραγματοποιήσει 150 τουλάχιστον ήμερομίσθια. Επίσης τα παιδιά των εργαζομένων γονέων που φοιτούν στις Ανώτατες ή Α

νώτερες σχολές, πρέπει να έχουν πετύχει σε όλα τα μαθήματα κατά την πρώτη εξεταστική περίοδο με βαθμό πεντέμισυ έως δέκα ή κατά τη δεύτερη και τρίτη περίοδο με βαθμό 7-10.

Επίσης ο Κανονισμός όριζε ότι για να πάρουν το χρηματικό βραβείο οι εργαζόμενοι φοιτητές, δεν πρέπει οι ακαθόριστες μηνιαίες αποδοχές τους να είναι μεγαλύτερες από το πενήκονταπλάσιο του ήμερομίσθιου του ανειδίκευτου εργατή, που ισχύει κάθε φορά. Δηλαδή για έφέτος δεν πρέπει οι αποδοχές τους να είναι μεγαλύτερες από 17.000 δραχμές.

Ός προς το ύψος του χρηματικού βραβείου ο Κανονισμός όριζε πάγιο τρόπο υπολογισμού. Έτσι, για έφέτος το χρηματικό βραβείο είναι 8.100 δραχ. Για τα παιδιά των εργαζομένων γονέων που διακρίνονται στις σπουδές τους, το χρηματικό βραβείο είναι έφέτος 7.200 δραχ. Στα παιδιά των πολυτέκνων, χορηγείται μεγαλύτερο ποσό ως χρηματικό βραβείο.

Στόν προϋπολογισμό της Έργατικής Έστιας για το 1978 υπάρχει πίστωση οκτώ εκατομμυρίων δραχμ. για τη χορήγηση χρηματικών βραβείων σε φοιτητές.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Με άφορμή το πιο κάτω γράμμα του συμπολίτη μας Προέδρου της ΓΣΕΕ, κ. Νίκου Παπαγεωργίου τον όποιον ευχαριστούμε θερμά το Δ. Σ. της Ένώσεως πήρε την απόφαση όπως την ημέρα των εγκαινίων του Πνευματικού Κέντρου ανακηρύξει τους μεγάλους δωρητές ευεργέτας κλπ. του Πνευματικού Κέντρου, με ιδιαίτερη λαμπρή γιορτή.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΠΡΟΣ
Την Ένωση Μεσσηνικών Νεοδρουπόλεως, Λυκούργου 10 Κύριοι,
Παρακολουθώντας τη δραστηριότητά σας και ιδιαίτερα την

προσπάθειά σας για τη δημιουργία του Πνευματικού Κέντρου, αφού σας συγχάρω, αισθάνομαι την ανάγκη να προσφέρω και εγώ μετά των αδελφών μου Ίάσωνος Παπαγεωργίου και Θάλειας Μούντζια, την επίπλωση της αίθουσας όπου θα λειτουργήσει η Βιβλιοθήκη σας, στη μνήμη της μητέρας μας Χαρίκλειας Γ. Παπαγεωργίου το γένος Θεοδοσίου Μπαλάφα.

Με τη βεβαιότητα ότι θα γίνει αποδεκτή η προσφορά μας. Αθήνα 28 Σεπτεμβρίου 1978
Διατελώ με τιμή
ΝΙΚ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ», ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

Από τον Ταμιά του Συλλόγου κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟ
Όπως υποσχθήκαμε δημοσιεύουμε τα ονόματα αναγνωστών της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» που θα έχει θέση αποδείξεως αλλά και δικαιολογητικό για το Ταμείο της Ένώσεως.

Αρχίζουμε με τα ονόματα αυτών που πρόσφεραν κάτι πολύ από την συνδρομή των 150 δραχμ. υπακούοντας στην

παρακλήσή μας να βοηθήσουν τους λίγους που σηκώνουν το τεράστιο βάρος της έκδόσεως της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» για την αντιμετώπιση των εξόδων και την βελτίωσή της.

Μερικών ή προσφορά είναι συγκινητική και τους ευχαριστούμε με ιδιαίτερα, εύχομενοι το παράδειγμά τους να ακολουθήσουν και άλλοι συγχωριανοί.

Ίωακείμ Γ. Τάσιος	1000	Ανδριανός Κ. Πέτρος	200
Στάκος Γ. Θωμάς	500	Πανάγος Β. Νικήστρατος	200
Παλαιοκαρίτης Θωμάς	500	Σφέστιος Α. Χρίστος	200
Μάστορας Έλευθ.	500	Γ. Λόγος Κ. Νικ.	200
Οικονόμου Ίω. Ήρέας	500	Ρήμας Κ. Γεώργ.	200
Παπαγεωργίου Β. Άγγ.	500	Θόδω Γεώργιος	200
Φίκα Θηρεσία (Καρβούνη)	500	Μανώλης Εύαγγ.	200
Ζούκα Ε. Άφοί (χωριό)	400	Ψάφρας Π. Γεώργ.	150
Ζάχου Αμαλία	300	Σχισμένος Χρυσόστομ.	150
Στάμος Ίωάν. (Βουνέσι)	300	Επίσης μας έστειλαν την συνδρομή τους δραχμ. 150 και τους ευχαριστούμε οι κ. κ. Πυτιρίγκα Βέτα, Αποστόλου Ματθ. και Στέφανος Δήμος, Δημήτριος Κρουνερίδης, Θανάσιου Β. Χρίστος.	
Ψάφρας Χ. Τηλέμ.	300		
Παϊζάνος Κ. Θωμάς	300		
Κολαμάτας Α. Δημήτρ.	300		
Κοπέκας Σωκρ.	300		
Παπαναστασίου Α. Δημ.	200		
Νταλαγιώργος Σ. Λευτέρ.	200		

Βλασδινά νέα

Με πρωτοβουλία της Τοπικής Επιτροπής Κοινοτικής Αναπτύξεως ΤΕΚΑ του χωριού μας, όπως πέρυσι έτσι και έφτος και με ξεχωριστή πρωτοβουλία του ακούραστου Παπαθεοδόση, του Προέδρου Άποσ. Καλλογρούλη, τη δική μου πάλι, του Εύριπίδη Λενίτσα μελών της ΤΕΚΑ, ως και του Άποστόλου Χρ. Λενίτσα και της συζύγου του Λευκοθέας και του Κων/νου Παπαγιάννη, συγκέντρωσε και συγκεντρώνει χρήματα από διάφορους δωρητές ντόπιους και ξένους για να τελειώσει την ανακαίνιση του Ίερού Ναού Δώδεκα Άποστόλων — Νεκροταφείου που είχε αρχίσει πάλι η ΤΕΚΑ πέρυσι. Έχει γίνει μέχρι τώρα μιά θαυμάσια έκκλησία.

Επίσης η ΤΕΚΑ σε συνεργασία με τον Μορφωτικό Σύλλογο του χωριού και την Κοινότητα δενδροφύτευσε περί τα 700 δενδρύλλια κυπαρίσσια και πεύκη στις πλαγιές της θέσεως Κομπότους, ο δέ Μορφωτικός Σύλλογος με τον πάγοτε ακούραστο και ενεργητικώτατο πρόεδρό του Χρήστο Θ. Σκόνδρα

Γεωπόνου έχει κάμει όλη την περιφράξη με πασσάλους και σίτα όλα το μέρος προς το ρέμα της Ραχίτσας μέχρι Κομπότους, επίσης έχει ποτίσει τα δενδρύλλια δύο - τρεις φορές μέχρι σήμερα και είναι εξασφαλισμένα πως δεν θα ξεραθούν. Επίσης έχουν φυτευθεί και στη θέση Ράχη δενδρύλλια από κυπαρίσσια και πεύκη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Υπερ του Πνευματικού Κέντρου Μεσσηνικός προσέφεραν οι κ. κ. Κων/νος Βασαρδάνης στη μνήμη του φίλου του Άθανασίου Δελιγιάννη τώως υπαλλήλου της ΑΤΕ Καρδίτσας δραχ. 5000.

Οι Χρίστος και Καίτη Ψάφρα αντί μνημοσύνης της αδελφής τους Εύθαλίας συζ. Θ. Τσαγανού δραχ. 5000

Η κ. Ζώη Χρ. Τασία (Παπαϊωάννου) αντί μνημοσύνης της μητέρας της Παρασκευής δραχ. 1000.

Η Άγλαία χήρ. Γεωργίου

Οί προϋποθέσεις χορηγήσεως γαμηλίου δώρου

Η Έργατική Έστια σε συνέχεια εγκυκλίου της, αναφορικά με τη χορήγηση του γαμηλίου δώρου στις Έλληνίδες εργαζόμενες οι όποιες τέλεσαν ή θα επτέλουν το γάμο τους από 1.1.78 και μετά σύμφωνα με τα όριζόμενα στην 6964/1653/21.7.88 απόφαση του ύπουργού Έργασίας, με την όποια εγκρίθηκε ο Κανονισμός χορηγήσεως του δώρου αυτού, για άποφυγή κάθε παρερμηνείας της παραγράφου (8) της ανωτέρω εγκυκλίου (ΔΙΑΚΟΠΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ), διευκρινίζει ότι, δεν δικαιούνται του γαμηλίου δώρου, όσες από τις εργαζόμενες έχουν διακόψει τη ν εργασία του ή έχει διακοπεί ή συνταξιοδότησή τους ή ή επίδοσή τους, από έπίδομα άναπαραρμογής, άσθένειας ή άνεργίας ή διαγράφηκαν από τους ειδικούς καταλόγους άνεργων του ΟΑΕΔ και πέρασαν περισσότερες από 30 μέρες από την έπομένη της διακοπής μέχρι και την ημέρα τελέσεως του γάμου του.

Περί άδειας για χρήση πεζοδρομίων

Το Γ' ΤΜΗΜΑ του Συμβουλίου Έπικρατείας με την ύπ' αριθ. 100/78 απόφασή του και έρμηνεύοντας τις σχετικές διατάξεις του κώδικα δημοτικών και κοινοτικών προσόδων του 1957, αποφάνθηκε ότι η άδεια χρήσεως πεζοδρομίων σε καφέ, ζαχαροπλαστεία, εστιατόρια κλπ. χορηγείται από τάν οικείο δήμαρχο ή πρόεδρο κοινοτήτες, έπειτα από σύμφωνη γνώμη της αστυνομικής άρχης.

Σύμφωνα με την ίδια απόφαση του Σ. Ε., ο δήμαρχος ή κοινοτάρχης δεν είναι ύποχρεωμένος να παραχωρήσει τη χρήση όλόκληρου του ζητούμενου χώρου. Μπορεί, μετά σύμφωνη γνώμη της οικείας αστυνομικής άρχης, να περιορίσει την έταση του αυτού ή και να άρνηθή την παραχώρησή του έντελώς, αν συντρέχουν ειδικοί και αυτό λόγω, όπως σίφης όταν έποδίζεται ή έλευρέθη κυκλοφορία των πεζών.

Τό προσπάνω θέμα, απασχόλησε το Σ. Ε., ύστερα από αίτηση άκυρώσεως, που είχε άσπηση καταστηματοάρχης κατά πράξεως του δημάρχου Αθηναίων.

Αδάμου, αδελφή του Κ. Βασαρδάνη στη μνήμη του συζύγου της, για να γίνουν παγγάκια στις «Μελίστρες» δραχμές 4000
Η ίδια πέρυσι προσέφερε για τον δρόμο στις «Λάκες» δραχ. 6.000.

Αντί μνημοσύνης για τους γονείς τους Βασίλη και Φωτεινή οι
Τσαγανός Β. Βαγγέλης 2000
Τσαγανός Β. Δημήτρ. 500.

Επίσης προσέφεραν υπέρ του Π. Κ. κ. Μιχαήλ Ναύσι-ας δραχ. 1.000.